

Steziice

STEZICE - solski časopis za radovedne - LETNIK 51 - JUNIJ 2020

Elias Hadaš-Šukunda, 5. b

Tim Kesumovič, 3. b

Sara Stanič, 5. b

Teja Martinjak, 3. b

Neža Gračnar, 5. b

Vita Ovčar, 5. b

Dragi bralci!

Za nami je precej nenavadno, najbrž nič ne pretiravam, če rečem razburljivo (šolsko) leto. »Dobili« smo novo v. d. ravnatelja, z go. Dino Pintarič tudi vedrejšje vzdušje, temu primerna pa je bila tudi delovna vnema. V decembru smo tako s skupnimi napori priredili prvi božično-novoletni bazar, ki je bil pravi sejem ročnih in miselnih spretno sti učencev, učiteljev in vseh zaposlenih na šoli. Ker smo delali s srcem, smo prepričali veliko obiskovalcev.

Potem pa je prišlo v marcu kot strela z jasnega – naše zdravje ogroža virus, zato bomo ostali doma. Vsak, ki je kdaj hodil v šolo, si je za vsaj en dan zaželel, da bi se šola podrla ali da bi padlo preveč snega (žal to niti v sanjah ni več mogoče) ali ... ali ... Vsak scenarij bi bil razveseljujoč. Na bolezen ni pomislil nihče. Pa je prav tako naravni pojav kot vreme (se učimo v 6. razredu). Po prvih dneh veselja smo doma za računalniki in telefoni ugotovili, da marsikaj pogrešamo – razlage, pojasnila, spodbude, učne liste, medsebojne stike, nasmehe, objeme. Računalnik je stroj, on ne razume, lahko se samo pokvari, če z njim ravnamo napačno. Veliko časa smo imeli za razmišljanje, tudi o sebi in o odnosih z drugimi. Zdaj vemo, kaj nam pomeni največ in za kaj/koga se bomo odslej bolj trudili.

V teh Stežicah boste lahko prebrali, o čem smo se mentorica in članici novinarskega krožka Julija in Zoja ukvarjali pred pandemijo, veliko pa je zapisov vas, učencev, o delu doma. Na začetku šolskega leta smo izvedle anketo o tem, kaj radi berete v Stežicah in o čem bi radi brali. Odgovarjalo vas je štirideset učencev od 4. do 9. razreda. Na prvo vprašanje Katere teme so ti bile v prejšnjih časopisih najbolj všeč? vas je enaindvajset odgovorilo, da ste najraje brali o športu. Devet vas je odgovorilo, da ste radi reševali zabavne strani. Enajst pa vas je odgovorilo, da radi berete pesmi in zgodbe. O dogajanju na šoli pa vas je najraje bralo osem bralcev.

Na naslednje vprašanje Kakšne prispevke imate radi v časopisu? vas je enajst odgovorilo, da najraje berete prispevke v tujih jezikih. Triindvajsetim so najbolj všeč krajši prispevki, le osem vas najraje bere daljše prispevke, neumetnostna besedila vas najraje bere dvajset, enajst od anketiranih pa radi prebirate umetnostna besedila. Naslednje vprašanje je bilo O čem bi najraje pisali in o čem bi najraje brali? Enajst bi vas najraje bralo in pisalo o naravi. Pet bi se vas najraje smejalo ob skečih. Petnajst vas najbolj zanima šport, sedem pa vas najraje bere o umetnosti.

Potrudile smo se po svojih najboljših močeh in vam s ponosom predstavljamo 51. številko našega šolskega glasila Stežice.

Mentorica in urednica
Andreja Kosec

IZDAJA:

Osnovna šola Bistrica

Begunjska cesta 2

4290 TRŽIČ

Tel.: 04 597 17 60

Fax.: 04 597 17 70

E-mail: stezice@guest.arnes.si

Spletna stran: <http://www.os-bistrica.si>

GLAVNA UREDNICA: Andreja Kosec

LEKTORIRANJE: Andreja Kosec

NASLOVNICA: Tarik Muratović, 3. b

Slike učencev:

Jovana Spasova, 1. a (Igrive številke), Taja Prezelj, 3. b (Sončnica, Zimska noč),
Hanna Kavčič, 5. a (Ptica), Kristijan Razinger, 5. b (Zimska noč)

OBLIKOVANJE: Dina Pintarič

TISK: Art Pro d.o.o., Ljubljana

NAKLADA: 300 izvodov

NE ZA ŠOLO, ZA ŽIVLJENJE SE UČIMO. (Seneka)

Dragi učenci, dragi sodelavci, spoštovani starši!

Vsak začetek prične pisati novo poglavje v knjigi življenja. Po devetnajstih letih poučevanja računalništva in dela računalničarja sem s 1. 11. 2019 prevzela funkcijo v. d. ravnateljca na Osnovni šoli Bistrica.

Vsak začetek je tudi priložnost, da se pogumno odpravimo po poti, ki nas bo popeljala do zastavljenega cilja. Vanj sem vstopila s svojimi načrti, željami in v pričakovanju novih izkušenj. Živimo v nepredvidljivi in velikokrat neprijazni družbi, zato je tako pomembno, da je prav šola tista, kjer s pozitivnim, prijaznim in predvsem osebnim odnosom odpiramo svoja vrata vsem.

Če bi mi ob vstopu v novo življenjsko poglavje napovedali, v kaj vstopam, kaj vse me čaka v prvih mesecih, ki se nadaljujejo v zaključek, kot bi ga lahko zrežirali samo v kakšnem znanstvenofantastičnem filmu z vrsto zapletov, bi se izziva zagotovo ustrašila. Razmišljam, da beseda ustrašila ni prava, ker dela, dodatnih obremenitev ob jasno zastavljenih ciljih, se človek ne ustraši. Ustraši se vseh teh negotovih, nepričakovanih, nenehnih sprememb, neprespanih noči, neprekinjenih celodnevni delavnikov, predvsem pa hitrih in tako odgovornih odločitev. Iskreno, stresa se je v zadnjem mesecu nabralo preveč.

In prav vsi smo ga bili deležni, saj ko smo vstopali v leto 2020, si nihče izmed nas ni mogel misliti, da bodo prvi pomladni dnevi tako polni strahu in negotovosti, ki nam jo je povzročil nevidni virus. Koronavirus je spremenil svet, spremenil je Slovenijo in tudi nas. Nič več ne bo tako, kot je bilo.

Čez noč smo se morali vsi, učenci, učitelji in starši, soočiti s poukom na daljavo, z novimi načini in metodami poučevanja.

Učitelji so osebnosti tednov.

Že pred časom sem zapisala, da so učitelji in strokovni delavci osebnosti četrtega tedna izobraževanja na daljavo, in to iz tedna v teden še vedno drži. Pogumno in predano so zajadrali na razburkano morje in z njega v mirne vode. O, kako dober občutek je sedaj opazovati moje drage sodelavce, kako mirno in kontrolirano krmarijo v zaključek šolskega leta. Ja, in ob takih trenutkih pozabiš na vse neprespane noči, stresne

dneve in čas je, da zapišem zahvalo z VELIKO ZAČETNICO prav vsem učiteljem, strokovnim delavcem, tehničnim delavcem naše šole.

Čas je, da pokažemo spoštovanje do učiteljev in ostalih zaposlenih, do šole kot ustanove, ki nam daje temeljno podlago za uspeh v življenju in nam nudi prijetno okolje za ustvarjalni razvoj.

In čas je, da se iskreno zahvalim vam, spoštovani starši.

S svojim zgledom in z dobrim sodelovanjem z nami svojim otrokom pomagata uresničiti vse cilje. Brez vas in vaše podpore ne bi mogli spisati tako pomembnega življenjskega poglavja. Hvala vam, da ste bili najboljši motivatorji, organizatorji, pedagogi in predvsem STARŠI. Verjamem, da nam bo s skupnimi močmi uspelo doseči najvišje cilje. Hvala vam za zaupanje.

Srce mi igra za moje mlade prijatelje.

Šola je vsekakor v prvi vrsti namenjena vam. Osnovni pogoji uspešnega učenja so sledenje in poslušanje razlag v šoli, redno pisanje domačih nalog, s katerimi ponavljate učno snov, ter redno, sprotno učenje. Za šolski idealni delovni tempo ste bili v zadnjih dveh mesecih prikrajšani, bogati pa za novo izkušnjo, nove oblike komunikacije, nova znanja pri uporabi elektronskih naprav. Kako PONOSNA sem na vas. Modro ste izkoristili sleherno priložnost, ki ste jo dobili. Naša pot v prihodnosti bo še naprej tlakovana z e-vsebinam in z e-napravami. Kar je najpomembnejše iz tega poglavja prenesite na svoja močna področja, pozitiven odnos do učenja, zaupajte v svoje sposobnosti. Naša oddaljenost vas je pripeljala do znanja, ki je naložba za življenje. Vljudno vas prosim, da pri tem ne pozabite na spoštljivost, strpnost in pomoč, ki jo lahko nudite drugemu, ko je le-ta potreben.

Čas bo v prihodnje na naši strani in vse bomo še nadoknadili. Izgubljam pa generacijo 2011, od katere se bom poslovili na drugačen, čisto nov način. Mi mu pravimo virtualen način.

Dragi devetošolci, kaj vse bi vam rada povedala ...

In imela bom priložnost v petek, 12. 6. 2020.

Govorila bom o SREČI ...

Srečno.

Dina Pintarič

Življenje je za nas še igrišče, zato se učimo, ko se igramo.

Ko bi bil 1. a v deželi Igrariji, bi ...

bili z **IZO** samorogi. Tam bi se lahko tudi jaz spremenila v samoroga. Rada bi bila mavrični leteči samorog. Skupaj z drugimi samorogi bi se lovila v zraku.

se **STAŠ** igral s kroglo, ki jo spustiš in se spremeni v žival. Z njo bi se igral ves dan. S sabo bi povabil Anžeta.

šla **JOVANA** na velik zavit tobogan. Ko bi se pripeljala dol, bi pristala na trampolinu. Tam bi bile tudi gugalnice in plezala. Splezala bi lahko čisto do vrha. Igrala bi se z bratcem in Dašo.

KLARA plezala po drogu do ograje. Prišla bi do tobogana v obliki zmaja. Ko bi se spustila po njem, bi prišla na trampolin. Tam bi stal kip v obliki letečega konja. Notri bi dal kovanec in potem bi na njem letel. S sabo bi vzela še svojega bratca, pa svojo veliko sestro, atija in mami.

se **ILHANA** igrala kmetijo. Imela bi zajčka. Mami mi zajčka ne dovoli, ampak v pravljичni deželi bi ga lahko imela. Z zajčkom bi skupaj skakala in hopsala. V deželi bi se igrala skupaj s prijatelji. Tam bi lahko jahala konje, ker sem o njih doma imela sanje.

EMA veliko risala. Igrala bi se igro človek, ne jezi se. Imela bi opico, ki bi bila čarobna. S čarobnim pisalom bi po zraku narisala vrtiljak, kot je bil v risanki. V vrtiljaku bi bile ribe. Riba te pelje po zraku in te povabi na sladoled.

Kaj pa se v 1. a res radi igramo?

JAN: Meni je všeč, ko igram nogomet. Najbolj takrat, ko se z mano igra moj najboljši prijatelj Lovro. Nogomet igram rad, ker mi je prijetno, ko tečem in brcam žogo. Lovro

mi poda žogo in dobro se razumeva. Ko se kopam v morju ali v bazenu mi je všeč in zabavno. Popoldne mi je najbolj všeč, ko gremo ven in se lahko »razjagam«.

DAŠA: Rada se igram s palčkami, ker mi je všeč, ko mi uspe, da se palčke nič ne premaknejo. Všeč mi je tudi, ko barvam pobarvanke. Rada se igram z vsemi sošolci in sošolkami. Ko smo zunaj in se lovimo, se vmes tudi smejimo. To mi je zabavno. Všeč mi je likovna, ker rada ustvarjam. Želim si, da se cela šola in vsi mi skupaj slikamo.

PETJA: Rad rišem s šablono, ker lahko naredim vse, kar je možno. Rad se igram z lletom, ker sva najboljša prijatelja in ker se tako dobro zna igrati. Ile zelo dobro riše. In potem se drug od drugega učiva. Igre mi je v šoli dovolj, je ne pogrešam. Všeč so mi heci. Hecava se tudi z lletom. Poveva si šale in kakšen vic.

EMA: Rada se igram s sestro Julijo z igračkami (z delfinčki, samorogi, vilinkami). Za god sem dobila orko in se sedaj rada igram z njo. Imava tudi rožo, ki se premika in ima zobe. V šoli rada rišem z Natalijo.

OTTO: Rad se igram s palčkami, ker se palčke premaknejo in je na vrsti drugi. Rad tudi barvam gradove in se igram z Jakom in z Janom. Želim, da bi v šoli imeli igro petelinčka. Rad imam tudi zabavne igre, kot na primer lačni pujs. Zunanaj rad igram nogomet z Jakom in Janom.

BENJAMIN: Rad se igram »jugijo« karte s prijatelji v šoli. Ta igra mi je všeč zato, ker je zanimiva. Rad se igram z Janom, Nikolo in Urošem. Rad igram tudi nogomet. V šoli bi si želel več igre. Želel bi, da bi v šoli imeli igro šah. Ponavadi doma igram šah z bratom. Rad imam tudi igre, ko se s sošolci hecamo, ko na primer en prijatelj nekaj smešnega reče in se potem vsi skupaj smejimo.

ZARJA: Rada se igram s konjički. Z njimi se igram doma. Doma se igram tudi z bratcem Erazmom. V šoli se rada igram kuhinjo s prijateljicami Klaro, Elhano in Ilhano. Kuhinjo se rada igram, ker rada kuham. Najraje spečem palačinke. Rada bi, da bi se v šoli lahko več igrali. Rade se igramo tudi igro lev, ker je zabavna in se zraven smejimo.

LARA: Rada se igram človek, ne jezi se z Dašo. Daša je moja prijateljica že od vrtca in se lepo razumeva. Rada se igram tudi igro klobasa, ker se zraven smejimo. Rada se igram tudi igro, ko z bratom Andražem menjava copate na zabaven način. V šoli se mi zdi, da imamo dovolj igre. Zunaj se rada igram lovilca.

ELHANA: Rada se igram s kockami in s plišastimi igračkami. Rada se igram s prijatelji, ker se igramo skupaj. Rada se igram smešne igre, na primer da nekaj nekdo pokaže in se drugi smejijo. V šoli bi se rada več igrala. Zunaj rada tečem, s prijatelji hodim po igrišču in se pogovarjam.

NATALIJA: Rada se igram igre s plišastimi igračami. Najljubša mi je kravica Mukica. Z njo tudi vedno počivam in grem z njo tudi spat. Igram se tako, kot bi bile igrače žive. Rada se igram z Janom. Skupaj riševa. Najraje rišem svojo najljubšo igračo kravico Mukico. Doma se igram igre, ki me nasmejijo. Najbolj smešno mi je, ko me oči žgečka.

UROŠ: Rad se igram »jugijo« karte, ker so na njih narisani junaki. Rad se igram z Benjaminom, Janom, Petjo, Nikolo, Stašem, Tevžem in Iletom. Skupaj se lepo igramo kot pravi prijatelji. Rad se igram tudi smešne igre. Na primer, ko se z Benjaminom pogovarjava nekaj smešnega in se potem oba smejiva. Sošolca Ileta učim govoriti slovensko. Rad se igram tudi igre pica, ki so igre s številkami. Rad se igram tudi igro spomin z Iletom in Benjamimom.

IZA: Všeč so mi igre, ko se zunaj igramo samorože in konjičke. Največkrat se tako igram z Ilhano, včasih pa tudi s Klaro, z Emo, z Elhano in tudi z Zarjo. Rada imam tudi smešne igre, ko se hecamo, kaj smešnega pokažemo, ali pa se igramo smešen dogodek.

NIKOLA: Rad se igram človek, ne jezi se. Ta igra mi je všeč, ker se igramo vsi skupaj. Rad se igram z Janom, s Petjo in z Otom. Do mene so prijazni in so moji najljubši prijatelji. Všeč so mi tudi smešnice, ko si povemo kaj smešnega, na primer kakšno smešno besedo. Zunaj rad igram nogomet in košarko, ker imam rad žogo.

KLARA: Rada se igram kuhinjo, sestavljanke in človek, ne jezi se. Rada kuham. Najraje pico ali juho. Sestavljam rada pikapolonice in konje. Rada se igram z Jovano, ker je do mene prijazna, ker me kaj vpraša in ker se lepo dogovori. Rada imam tudi smešne igre. V smeh me spravi kakšna smešna igrača, ki poskakuje na »fedrčku«. Rada bi, da bi se v šoli več igrali. Zunaj pa rada tečem, se igram lovilca in skrivalnice.

JOVANA: Rada se igram skrivalnice, ker se to rad igra tudi moj bratec. V šoli rada rišem rožice. Rada rišem z Izo. Iza je z menoj prijazna in skupaj se tudi igra. Rada imam tudi smešne igre. Na primer klovni me spravijo v smeh. Rada se igram tudi z dominami.

ANŽE: Rad se igram z igračami »majnkraft«. Sestavljam lego kocke – postavljam postaje s pošastmi. Prinesem jih tudi v šolo in se igram s Stašem. Všeč so mi zabavne in smešne igre z zajčki, ki so kot črni Peter.

VID: Rad imam košarko, ker imam rad igre z žogo. Hodim tudi na interesno dejavnost košarka. Košarko rad igram z bratom Nikom. V šoli pa z Nikolo. Rad imam tudi zabavne igre, kot je nogomet. Zabaven mi je zato, ker brcamo žogo. V šoli pogrešam igro šah, saj ga igram doma. Doma imamo kar tri šahe, od dedka, od bratca in še od mene. Šah igram z Nikom ali atijem.

TEVŽ: Rad se igram z lego kockami. Sestavljam hiše. Sestavljam s Stašem, ker je moj prijatelj. Staš je do mene prijazen. Všeč so mi tudi smešne igre, ko se s Stašem hecava.

V 1. K smo se pogovarjali o hišnih ljubljenceh. Učenci so povedali, katere živali imajo doma, katere si želijo imeti in kako zanje skrbijo.

RUBY: Imam kokoške, mucka in kužka. Doma vsi skrbimo za živali. Kokoške jedo žgance, zelje, solato, pobiram tudi jajca. Kužka krtačim. Ob sobotah in nedeljah ga peljem na sprehod, dajem mu brikete, svežo vodo. Skupaj se igra. Moja psička rada leži pri meni, velikokrat pride v mojo posteljo.

ELA: Imam činčili Tačko in Čito, hrčka Puhija, tri mucke, dve kači, škorpijone, kužka in dva ptička. Jaz skrbim za hrčka. Dajem mu hrano in vodo, ga crkljam. Imamo ga v kletki. Spustim ga v kroglo, kjer se vrti. Za ostale živali skrbi ati.

TIA: Želim si majhnega zajčka, ker je ljubek, mehak, majhen. Rada bi ga pestovala in skrbela zanj tako, da bi mu dajala hrano in vodo.

MICA: Želim si mucka, ker je mehak. Dajala bi mu hrano. Naredila bi mu posteljico, kjer bi spal.

LANN: Doma imam v kletki papagaja Arčija. Papagaja hranim, mu dajem svežo vodo, ga božam. Včasih mi malo ponagaja, ker me žgečka z repkom.

FILIP K.: Imam paličnjake, kuža in muco. Paličnjakom vsak dan dajem robide in maline. Poškropim tudi terarij, da lahko pijejo vodo. So kot vejice in imajo varovalno barvo. Muco in kuža hranim in jima dajem piti. Naredil sem jima pograd. Spodaj spi kuža, zgoraj pa muca.

LUKA: Mi imamo hlev, kjer imamo krave. Imamo tudi mucke. Teličku dajem mleko in ga božam.

FILIP R.: Rad bi imel srednje velikega rjavega psička. Rad bi ga imel zato, ker imajo psički radi otroke. Lahko bi ga božal. Peljal bi ga na sprehod, šla bi tudi k sosedom. Tudi hranil bi ga.

LOVRO: Imam kuža, ki ga hranim in peljem na sprehod. Z njim se igram. Veliko igrač zgrize, ker je še majhen. Star je eno leto. Če ga vidim, da grize igračo, mu jo vzamem in vrnem na svoje mesto.

GABER: Imam kuža Bilija. Na sprehod ga peljem z mami. Z njim se igram tako, da vleče vrvico. Mečem mu tudi žogico.

NACE: Imam dva mucka, Mici in Pikija. Mici vedno prede. Spi v mamini postelji in ji nagaja. Piki je že stara in je pri babici ter dediju. Rad se igram z Mici. Vedno vleče vrvico. Igra se tudi z mojo žogico.

VASJA: Imam mucka Pikija. Vsak dan sva zunaj na vrtu. Imamo ga v stanovanju. Pripravljam mu tudi hrano. Skupaj se igra. Mečem mu žogico, ki jo ujame. Spi pri meni v postelji.

TIM: Imam kužka. Imamo ga v stanovanju, kjer ima svojo kletko. Peljem ga na sprehod. Je zelo priden in mi nič ne nagaja. Poreden je le takrat, kadar se doma polula. Skupaj se igra.

Učenci 1. K so povedali tudi nekaj zanimivosti o šoli.

RUBY: Najbolj se spominjam prvega šolskega dne. Zelo sem se zabavala. Nismo imeli nalog. Zelo sem si želela, da bi začela obiskovati 1. razred. Ni mi všeč, če zunaj tečemo.

ELA: V šoli mi je bilo všeč pustovanje. Šli smo na sprehod skupaj z otroci iz vrtca. Videla sem tudi svojo sestrico Rubi. V šolo rada hodim, ker se tudi igramo in delamo naloge. Če se kregamo, mi ni všeč.

TIA: Všeč mi je bil dan, ko smo se začeli učiti črke in številke. Nimam rada, če se pripravamo.

MICA: V šoli sem zelo zadovoljna. Všeč mi je bil dan, ko smo imeli kulturni dan. Ogledali smo si filmsko predstavo v kinu in gledališko igro v Trziču. Rada sem zunaj, ker se igramo.

LANN: V spominu mi je ostal prvi šolski dan. Zelo všeč mi je bila igrica. Spoznal sem sošolke, sošolce in učiteljico. Rad sem se posladkal s kinder jajčkom.

FILIP K.: V šoli zelo rad računam, ker mi je to zelo zabavno. Nimam rad prepirov.

LUKA: V šolo rad hodim, ker imam veliko prijateljev in se igramo. Rad imam matematiko. Včasih malo ponagajam in je učiteljica huda.

FILIP R.: Všeč mi je bil drugi šolski dan, ko smo se začeli učiti in smo morali znati povedati svoj naslov. Nimam rad sprehodov.

LOVRO: V šoli se rad učim. Zelo rad ustvarjam, zato mi je všeč likovni pouk. Velikokrat igramo nogomet.

GABER: V šoli imam veliko prijateljev, ki so prijazni. Skupaj igramo nogomet, zbiramo sličice.

NACE: V šolo rad hodim, ker delamo naloge. Niso mi všeč prepisi. V začetku šolskega leta sem veliko jokal. Sedaj se mi to zdi smešno.

VASJA: Rad imam likovni pouk, ker mi je všeč ustvarjanje. Ob sredah zelo rad hodim v šolo, ker gremo na šport v telovadnico osnovne šole Bistrica. Rad se učim, ker bi rad veliko vedel in znal. Ni mi všeč, če se kregamo.

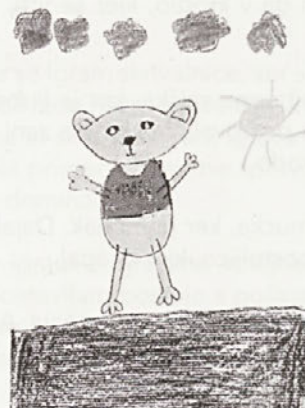
TIM: V šoli mi je všeč, ker se veliko učimo. Rad ustvarjam pri likovnem pouku. Nimam rad javnega nastopanja. Rad imam odmore, ker se igramo.

MOJA NAJLJUBŠA IGRAČA

MEDO PU

Moja najljubša igrača je medo Pu. Dobil sem ga ob rojstvu. Z menoj gre k zdravniku, zobozdravniku in na počitnice. Vsak večer zaspim z njim, saj brez njega ne morem zaspati. Ko sem bil dojenček, sem ga veliko grizel, saj so mi rasli zobje. Ker je bil medo Pu ubog, sta mi ati in mami kupila novega, za katerega sedaj zelo skrbim. Z njim želim preživeti še veliko lepih trenutkov.

Tian Starman Kopač, 1. b

HELIKOPTER

Dober dan. Moje ime je Jan in predstavil vam bom svojo najljubšo igračo, to je helikopter. Helikopter ima dve vrtljivi krili rotorja zgoraj in dve spodaj. Helikopter je na baterije in ga prižgeš spodaj. Ko ga prižgeš, mu zasveti lučka. Helikopter je modre barve, okna ima črna. Zada je tudi krilo. Spodaj ima sani, na katera lahko pristane. Z njim se lahko igram zunaj na travi. Ko prideta prijatelja Aleksej in Aljaž, se skupaj igramo s helikopterjem. Baterija na helikopterju se izprazni zelo hitro, že po 10. minutah.

Jan Rozman, 1. b

BATMAN IGRAČA

Dobil sem jo kot darilo v McDonald-u. Je črne barve z obeskom. Ima dva labirinta s kroglico. Všeč mi je, ker jo lahko dam v žep. Ima tudi oči in usta. Se odpira in zapira. Večkrat se igram z njo na kavču. Je trpežna igrača. Kroglico valim po labirintu do cilja. Je ena mojih najljubših igrač.

Aljaž Pernuš, 1. b

PSIČKA TENA

Moja najljubša igrača je Tena. Ima črno, belo in rjavo dlako. Ima črna ušesa, bele tačke, črn smrček in črn rep. Ima čelo, ki je belo. Ima rjavo in belo glavo. Tena je psička. Kupila sta mi jo ati in mami. Je zelo mehka, rad jo stisnem k sebi. Imam jo rad in ima bel gobček. Ko grem spat je vedno ob meni.

Jakob Rztresen, 1. b

SINTISAJZER

Moja najljubša igrača je sintisajzer. Dobil sem ga od mamice. Sestavljen je iz belih in črnih tipk. Vsebuje tudi druge gumbe. Ima zvočnik, da slišimo zvok. Deluje na baterije. Zapel in zaigral vam bom naslednje pesmice: Kuža pazi, Čuk se je oženil in Poglejte ga, lisjaka. Sintisajzer dela tudi sam, vam pokažem?

Rok Gramc, 1. b

MIKEC IN MUCICA

Mojima muckoma je ime Mikec in Mucica. Mikec je oranžne, Mucica pa vijolične barve. Oba sta majhna. Dobil sem ju v trgovini Titanik. Ko sem ju dobila, sta bila zelo umazana, zato ju je bilo potrebno umiti. Spadata v družino umazančkov. Z njima se igram skupaj s sestrico. Imata skledo, žogico in dva glavnika. Za njiju sem naredila tudi hišico. V njej imata postelji in mačji WC. Sta zelo srčkana. Imam ju zelo rada.

Emma Zajec, 1. b

MOJ NAJLJUBŠI KUŽA

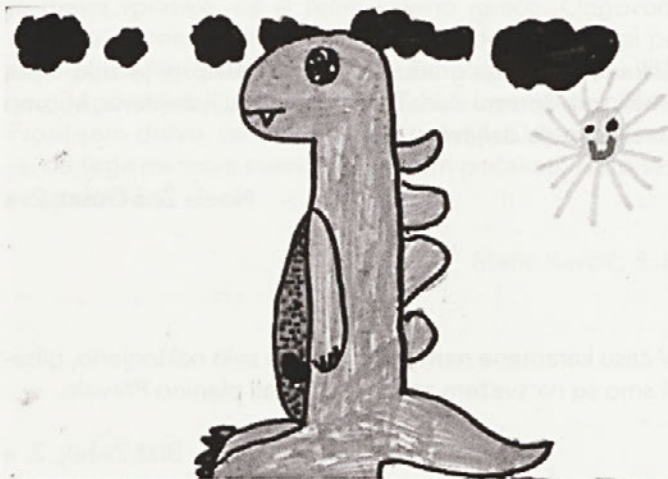
To je moj najljubši kuža. Z njim se igram v svoji sobi. Dobil sem ga od atija, da se bom z njim lahko igrala. Je temno in svetlo rjave barve. Njegove oči so modre barve. Ima bel nosek, kratek rep, majhna ušesa in roza usta. Z njim se igram tako, da ga božam in nosim okrog. Za gibanje potrebuje mojo pomoč. Kuža je majhen, zato gre lahko povsod z menoj. Ko sem v šoli, me čaka med igračkami. Ko pridem iz šole, ga vzamem v naročje in pocrklijam.

Marijana Stojkova, 1. b

DINOZAVER MIMI

Moja najljubša igrača je roza dinosaver Mimi. Ima roza rep, srčka v mavričnih očeh in mavrične nohte. Oblečena je v oblekico, na kateri sta narisana račka in zajček. Pod oblekico ima vijoličen srček. Mimi je moja prijateljica, s katero vsak večer zaspim. Večkrat jo vzamem tudi s seboj na potep. Ko pridem iz šole, se rada igram z njo. Mimi sem dobila za darilo, ko smo šli z atijem v Dino park.

Kiara Jakša, 1. b

Šola od doma? Kdo si je to kdaj mislil? No, ni tako fino, kot se sliši, ampak smo izkoristili, kar je bilo lepega.

Prišla je pomlad, z njo tudi karantena in delo od doma. Na sliki so tulipani, ki so znanilci pomladi. Pri ustvarjanju sem uporabila le flumastre in barvice ter sledila danim navodilom. Uživala sem v ustvarjanju in nastal je lep izdelek.

Jerca Podjed, 2. a

Doma berem za šolo zgodbo Volk in sedem kozličkov, ker je karantena in je k nam in v vse države prišel koronavirus in ne moremo v šolo. Doma je moja učiteljica mami in delam vsak dan naloge, ki jih pošljeta učiteljici Monika in Marja. Jaz bi šla nazaj v šolo, ker tam ti učiteljica vse točno pove in smo skupaj s prijatelji in sošolci.

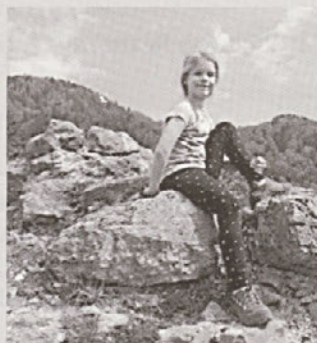
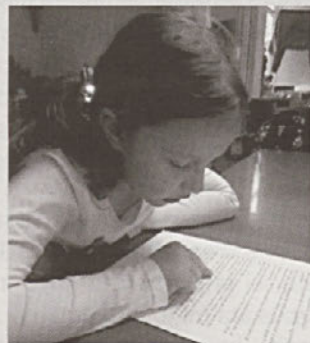
Monika Tavčar, 2. a

Slika je z obzidja gradu Gutenberg. Bilo mi je zelo lepo. Imeli smo športni dan. To je bilo v času karantene, ko smo imeli šolo na daljavo.

Noela Žos Gosar, 2. a

V času karantene nam je bilo vreme zelo naklonjeno, gibali smo se na svežem zraku in obiskali planino Prevalo.

Blaž Žeželj, 2. a

MOJE ŠOLANJE DOMA

Odkar sem doma, spim malo dlje. Ko pojem zajtrk, si umijem zobe in se oblečem. Pripravim se na šolsko delo. Naloge mi niso težke. Tudi veliko nalog ni. Ko vse naredim, sem prost. Najraje se igram zunaj. Rišem s kredami, se vozim s kolesom. Včasih mi je dolgčas. Pogrešam prijatelje. Velikokrat grem na sprehod v gozd. Sam sem našel mrest. Prinesel sem ga domov. Zdaj skrbim za svojo žabjo farmo. Pogrešam šolo.

Nace Hladnik, 2. K

Kaj bi, če bi ... obstajalo drevo želja.

Bilo je krasno jutro. Ptice so pele, veter je šumel in sonce je toplo grelo. Odločila sem se, da grem na sprehod. Prišla sem do trate, na kateri je raslo veliko lepih cvetlic. Sredi trate pa veliko drevo. Nekaj časa sem si ga ogledovala, nakar sem zaslišala grmenje. Prihajalo je iz drevesa. Kar naenkrat je drevo začelo govoriti. Ustrašila sem se. Drevo pa mi je reklo: »Ne boj se, jaz sem drevo želja.« Vprašala sem ga, če si lahko zaželim eno željo. Odgovoril je, da lahko. Hotela sem začeti, ko sem ugotovila, da imam veliko več želja kot samo eno. Vprašala sem, če si lahko zaželim več želja. Drevo se je strinjalo. Hitro sem premislila in začela: želim si kučka, s katerim bi odpotovala v deželo drugih živali. Tako se je tudi zgodilo. V deželi živali sem si zgradila hišo in živela s prikupnimi ljubljenci.

Ula Zupan, 3. K

Bile so počitnice. Z družino smo šli na morje. Skupaj smo šli na sprehod. Prišli smo med drevesa. Zagledala sem se v drevo. Bilo je zelo lepo drevo. Z bratcem sva se igrala okoli njega. Zelo sva se zabavala. Preden smo odšli, sva si z bratcem nekaj zaželela. Prišli smo domov in šli spat. Naslednjega dne smo se šli kopat v morje. Spet smo šli v gozd. Nismo videli drevesa. Prišli smo čez tri dni in takrat smo ga spet videli. Bilo je zelene, rjave in rumene barve. Kar naenkrat je drevo oživel. Govorilo mi je: »Živjo, kako si, kako ti je ime?« Takrat sem se ustrašila. Rekla sem mu: »Kdo si ti?« Drevo je reklo: »Jaz sem čudežno drevo. Izpolnim želje.« Dejala sem: »Moja želja je, da bi imela doma steno z oprimki za plezanje. Moja druga želja niso igrače, ampak si želim na potovanje na Češko. Češka je lepa država. Všeč mi je. Ne vem, kaj bi si še drugega zaželela.« No, ptič je padel v lonc in zgodbe je konec.

Ajda Skukan Mlačnik, 3. K

Nekoč sem si zaželela činčilo in hrčka. Ko sem vprašala mami, če lahko dobim činčilo in hrčka, mi ni dovolila. Šla sem v gozd, da bi se potolažila, ko sem nenadoma zagledala drevo. Nikoli ga še nisem videla. Usedla sem se k drevesu in si govorila: škoda, da mi mami ne dovoli činčile in hrčka. In zgodil se je čudež! Zraven mene sta se pojavili dve kletki. V eni sta bili kar dve činčili, v drugi pa kar dva hrčka. Odnesele sem jih domov. Zjutraj, ko sem se zbudila, sem mislila, da sem sanjala. Ko pa sem vstala iz postelje, sem zagledala dve činčili in dva hrčka. Ta dan je bil najboljši.

Kaja Dolar, 3. K

Na sprehodu sem videl drevo želja, ki je bilo zlate barve, liste pa je imelo rjave. Vprašalo me je, kakšne so moje želje, jaz pa sem mu odgovoril, da je moja največja želja zmagati na plavalnem tečaju. Odgovorilo mi je, da se moram zelo potruditi, da se mi bo to uresničilo. Nato me je drevo vprašalo, če si želim kakšno igračo. Odgovoril sem mu, da ne, ker jih imam že veliko doma. Vprašal pa sem ga, če mi izpolni željo, da bi šel na potovanje v Italijo. Odgovoril mi je, da se mi to lahko uresniči že poleti. Prosil sem drevo, če lahko naredi poletje. Odgovorilo mi je, da tega ne more narediti in moram počakati. Nato sva se poslovila.

Matic Kavčič, 3. b

Odprla sem oči in na robu gozda se je razprostiral travnik, poln rož. Rože so posebej teknile konjem, ki so bili na paši. Čreda lipincev me je sprejela medse. Najlepša kobila se me dotaknila s svojim gobcem, zazdelo se mi je, da si želi, da jo zajaham. Ježa je bila divja, a varna. Dobro sem se počutila na njenem hrbtu. Travnik je postajal vse večji in za trenutek se mi je zazdelo, da voham francoske rogljičke in da se približujeva Eifflovedu stolpu. Nisem mogla verjeti očem. Razjahala sem in občudovala velikost Eifflovega stolpa, ki je segal v nebo. Vonj svežih rogljičkov je bil vse bližji. Zaprla sem oči, da se mi vonj usede v spomin. Sonce je bilo močno, dotikalo se je mojega obraza, čutila sem ga na očeh, zato sem jih odprla.

Spet sem bila pod kostanjem na robu gozda. Moja košara je bila polna kovanja. In zavedala sem se, da so bile vse samo sanje.

Julija Martič, 3. b

Nekoč je živelo drevo želja. Bilo je zlate barve. Odšel sem ga pogledat. Reкло mi je, da pričara to, kar si zaželiš. Jaz sem mu rekel, da je zelo lepo. Moje želje so, da bi šel na potovanje v Ameriko. Moja največja želja je, da bi bili vsi zdravi. To sem mu povedal in se je malo zamislilo. Vprašalo me je, kaj si mislim o tem. Rekel sem, da bi bilo to vse možno. Malo se je zamajalo in nasmehnilo in mi izpolnilo želje. Bil sem vesel. Objel sem ga. Nisem še hotel iti domov. Sedel sem k drevesu želja in sva še klepetala. Reкло mi je, da ima rado vse ljudi, da dobro opravlja svoje delo in da sem v redu fant. Jaz sem mu zaupal svoje skrivnosti. Celo popoldne sva se smejala. Temnilo se je in moral sem domov. Še enkrat sem ga objel, se zahvalil in odšel. Pomežiknilo mi je.

Tim Kasumović, 3. b

Nekoč pred davnimi časi je v majhni vasi živela punčka z imenom Noel. Imela pa je neko težavo. Zvečer ni mogla zaspati! Ko pa se je odpravila v šolo, je bila utrujena in govorila je, da $1 \times 1 = 12!$ Nekoč ji je uspelo zaspati. Sanjala je, da je na travniku, nato pa je zaslišala prelepo petje, ki mu je seveda sledila. Prišla je do drevesa, na katerem je bil ptič, ki je pel. Zraven je bila tabla in na njej je pisalo ČUDEŽNO DREVO. Deklica je prebrala napis. Takrat pa se je drevo zbudilo in reкло, da je drevo želja. Noel si je zaželela, da bi lahko zaspala. Drevo se je sklonilo in ji dalo cvet. Iz njega je srfotala vila za spanec. Z drevesom sta postala prijatelja in igrala sta se do časa, ko se je Noel morala zbuditi. Ko pa se je zbudila, je v rokah imela vilo. Vsak večer jo stisne in zaspi. Drevesa ne bo pozabila. Zvečer ga spet obišče.

Noel Križnar, 3. b

Nekoč je živelo drevo želja. Drevo mi je reкло:

- Kakšna je tvoja najljubša želja?

- Hm, naj pomislim. Aja, saj res. Moja največja želja je, da koronavirus izgine.

- Okej, je reкло drevo, zamiži in želja se bo uresničila.

In zamižala sem. Ko sem odprla oči, ga ni bilo več. Nisem vedela, da sem se zavrtela. Obrnila sem se in že spet je bilo pred mano.

- Ah, tukaj si. In kakšna je tvoja želja?

- Moja želja, hm, moja želja je, da bi imelo prijatelja. Pa kaj, saj ti nisi čarobna, je reкло drevo.

Jaz pa sem rekla:

- Mogoče res nisem, ampak sem pa dobra prijateljica.

In tako sva bila prijatelja za vedno.

Teja Martinjak, 3. b

Kaj bi, če bi ... obstajalo drevo želja.

Nekoč je živel deček Janez. Bil je zelo reven. Na jasi, ki je bila pred dvoriščem, je sledil ptici do nekega drevesa. Vprašal ga je, če zna govoriti. Drevo je odgovorilo, da zna in da tudi želje izpolnjuje. Nato si je Janez zaželel, da bi lahko dihal pod vodo in šel v podvodno deželo. Želja se mu je uresničila in drevo se je spremenilo v prelep koralni greben. Janez je svobodno plaval v podvodni deželi. Drevo, ki se je spremenilo v koralni greben, je bilo prelepe turkizno zelene in mavrične barve. Drevo je v zameno hotelo kristal. Janez ga je šel iskat. Iskal ga je dve uri. Priplaval je do kristalne jame in vzel kristal. Ko je priplaval nazaj, ga je dal drevesu. Janez si je zaželel, da gre v zračno kraljestvo in da tam leti. Janez je tam lahko letel svobodno kot ptica.

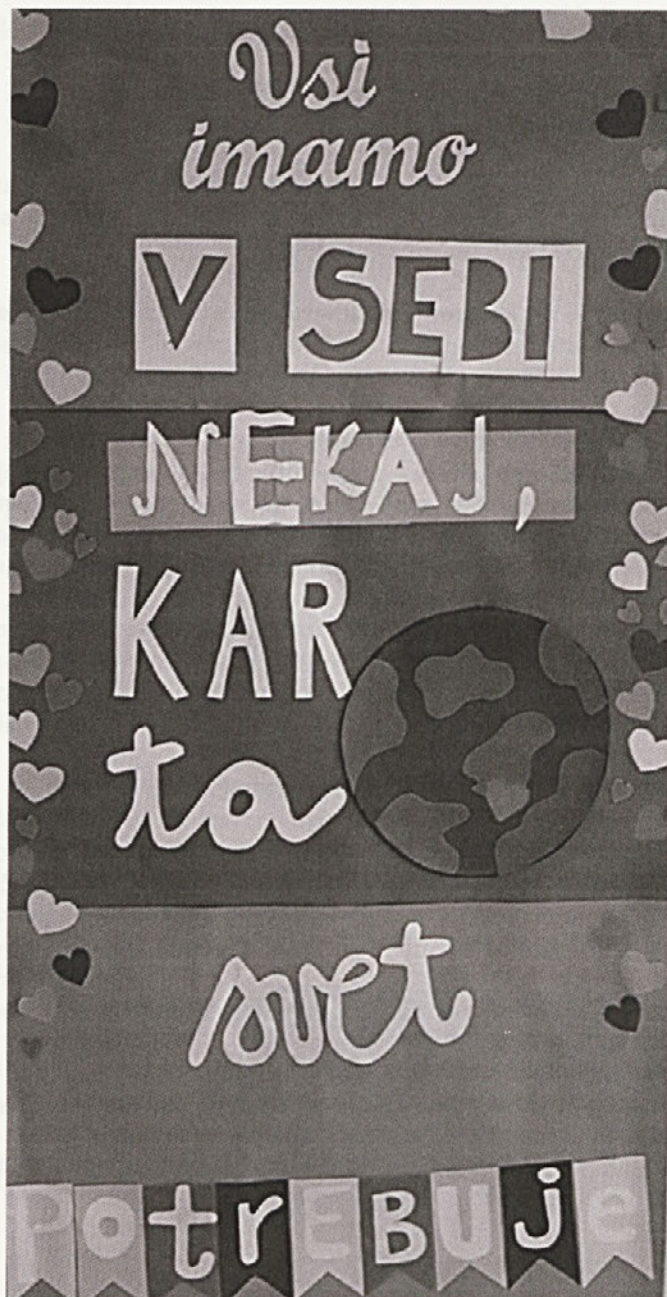
Tokrat je moral prinesiti papagaja. Našel je papagaja in ga nesel drevesu. Tam so nato priredili zabavo. Na zabavi so bili Janez, drevo želja, papiga Mojca, ptič Peter in sokol selec Luka. Na zabavi so imeli koncert. Jedli so torto in napihovali balone.

Po zabavi je Janez moral prinesiti še dragocen dragulj. Dve uri je letel do dragulje jame. Vzel je dragulj in šel do drevesa. Zaželel si je še, da gre lahko domov. Drevesu želja se je zahvalil in odšel domov.

Nik Štefe, 3. a

Zjutraj je mami vstala in rekla, da naj pridem na zajtrk. Spremenila se je v drevo. Rekel sem si, da je mogoče to darilo za rojstni dan. Vprašal sem drevo želja in je odgovorilo, da je. Zaželel sem si harmoniko, ker je moja pokvarjena, da bom lahko igral Avsenike. Dobil sem harmoniko in šel hitro igrat, ker so me zunaj že čakali fantje.

Tai Papler, 3. a

Intervju z eno od avtoric dogodka Tino Stritih

DAN REFORMACIJE NA OŠ BISTRICA

Na Osnovni šoli Bistrica je potekal zanimiv dogodek ob državnem prazniku, dan reformacije. Učenci 8. a so z učiteljico Matejo Žnidaršič pripravili nekaj omizij, pri katerih so se učenci lahko nekaj naučili o Trubarju, reformaciji pri nas in knjigah, ki so jih reformatorji izdali.

S kom in pri katerem predmetu ste organizirali dogodek o reformaciji?

Organizatorji smo učenci 8. a z našo razredničarko in učiteljico zgodovine Matejo Žnidaršič. Dogodek pa smo zasnovali in izpeljali pri pouku zgodovine.

Kako je potekal vaš program?

Pri pouku smo ustvarili 5 zanimivih postaj, ena izmed njih je postaja o Primožu Trubarju, kjer se je eden od naših učencev preoblekel vanj. S pridobljenim znanjem s prejšnje postaje so se lahko preizkusili na naslednji postaji, kjer so odigrali igrice o reformaciji. Učenci so bili pri pouku razdeljeni v 6 skupin, vsaka skupina je ustvarila en poučen plakat. Poleg tega pa smo na platnu predvajali PowerPoint o Martinu Luthru in Primožu Trubarju.

Ali misliš, da so se s tem dogodkom učenci naučili kaj novega o protestantizmu?

Mislím, da smo se tako kot učenci tudi mi naučili veliko novega. Največ smo se naučili o Primožu Trubarju s PowerPointom in interaktivnimi plakati ter stripi. Dogodek smo organizirali tudi za razredno stopnjo, mislim, da so si kar nekaj zapomnili in da bodo to znanje lahko uporabili v nadaljnjih šolskih letih.

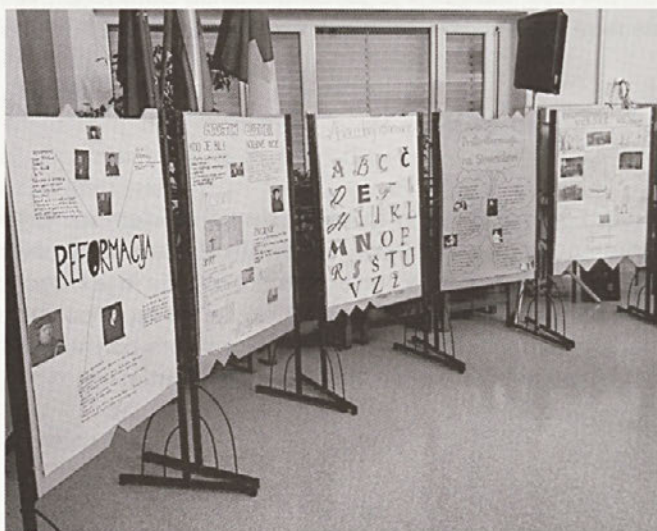
Ali nam bi znala povedati kaj o reformaciji?

Reformacija je veliko versko gibanje po Evropi, ki so ga k nam prinesli potujoči trgovci in študentje. Glavni cilj protireformacije pa je spremeniti poglede verskih cerkev. Začetnik protireformacije je Nemeč Martin Luther, ki je na vrata wittenberške cerkve nabil 95 tez o izboljšavi cerkve. Največji slovenski protireformator oz. protestant pa je bil Primož Trubar, ki je napisal prvi slovenski knjigi Katekizem in Abecednik.

Kako se učenci na zabaven način lahko naučijo kaj o Luthru in Trubarju?

Učenci si lahko na telefon naložijo aplikacijo LutherTrubar DE, ki oba predstavi na zabaven in zanimiv način.

Tija Stritih in Kaja Knific, 9. a

NEVERJETNA NOVICA! OD 16 OTROK JIH JE BILO V ŠOLI 5!

Ko smo zjutraj prišli v šolo, nas je bilo samo 5. Niti eden ni več prišel, ker so vsi imeli gripo. Potem smo začeli pouk in učili smo se o uri in dnevih v mesecu. Matematiko smo bili vprašani ustno in zraven smo izvedeli, da je še nekdo bolan. Ko smo šli na sprehod, je šla ta učenka domov. Naredili smo velik krog. Lovili smo se in igrali. Potem smo šli na kosilo.

Matic Kavčič, 3. b

V RAZRED JE PRIKORAKALA BOLEZEN

V ponedeljek, 20. 2. 2020, je bilo v 3. b samo 5 otrok. Vseh drugih 11 je zbolelo. Ker je bilo tako malo otrok, so šli namesto v telovadnico na sprehod. Pri drugih predmetih so samo ponavljali in se niso učili naprej. Na srečo je bilo naslednje dni več učencev. Upam, da se Noel kmalu pozdravi.

Taja Prezelj, 3. b

ŠOLSKA ŠPORTNA TEKMOVANJA

24. septembra je v Križah potekalo občinsko prvenstvo v krosu. Naša šola je osvojila 7 prvih mest in 18 medalj. Tisti učenci, ki so bili tam dovolj dobri, so se 8. oktobra 2019 pomerili na Mamutovem teku, ki je potekal na Kokrici pri Kranju. Tekmovalo je preko 1000 tekmovalcev in 16 šol. OŠ Bistrica je bila izmed vseh najboljša.

Ker naša šola tekmuje na veliko tekmovanjih, se je udeležila tudi tekmovanja v atletiki, ki je potekalo 15. oktobra v Bistrici. Tekmovali so učenci iz 8. in 9. razreda v 7 disciplinah, in sicer v teku na 60 m in 300 m, v skoku v daljino in višino, metu vortexa in troboju. Osvojili smo 17 medalj,

od tega 8 zlatih. Med najboljšimi sta bili Kaja Knific in Tija Stritih.

Zadnje tekmovanje pred izbruhom pandemije pa je potekalo 6. novembra v OŠ Tržič, in sicer občinsko prvenstvo v rokometu za starejše dečke. Igrali so Leon, Omar, Štefan, Vid, Alex, Matic, Gašper in Jakob.

Zoja Rožič, 6. b

NAJUSPEŠNEJŠE ŠPORTNICE V 9. RAZREDIH

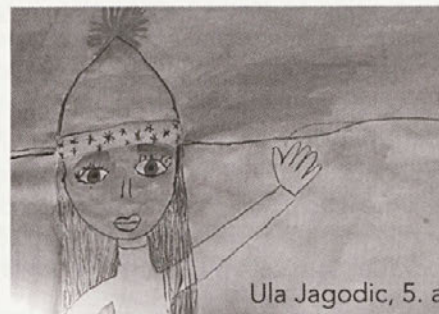
Priznanje za uspešno sodelovanje na različnih šolskih športnih tekmovanjih so si v tem šolskem letu 2019/2020 prislužile štiri učenke devetega razreda. S tekmovanji smo morale zaradi razglašene pandemije zaključiti in tako smo ostale brez finalnih nastopov v atletiki in badmintonu.

A dekleta so do meseca marca uspešno zastopala našo šolo, in sicer:

- Meta Katona (9. b) v krosu, atletiki in odbojki,
- Maša Lunar (9. a) v atletiki, odbojki in rokometu,
- Kaja Knific (9. a) v atletiki, odbojki, rokometu in badmintonu,
- Tija Stritih (9. a) v atletiki, odbojki, rokometu in badmintonu.

Za vse osvojene medalje (atletika, badminton) in prejeta pokala ob razglasitvi občinskih prvakinj (rokomet, odbojka) jim iskreno čestitamo.

Mentorica
Silvia Šlibar

Ula Jagodic, 5. a

Prvi BOŽIČNO-NOVOLETNI bazar.

Je popolnoma uspel!

Vesela sem, da smo s skupnimi močmi uspeli pripraviti čudovit bazar. Presenetila me je zagnanost in dobra volja učencev in učiteljev, lično aranžirane stojnice, oblikovaje, ki je obiskovalce usmerjalo po prostorih ter nabor iger in ostalih dejavnosti, ki so bazar še popestrili. Med izdelki ne morem izpostaviti posameznega, saj so vsi izražali unikatno delo rok učencev in učiteljev.

Petra Smolej

Bazar se mi je zdel zabaven in zanimiv zaradi vseh programov, ki so se odvijali (kolo sreče, zadeni snežaka, slikanje ...). Najlepši in najboljši izdelek se mi je zdel angelček iz lesa. Da, tudi mi smo si ga kupili, in sicer angelčka zdravja. Palačinke so bile tako dobre, da je zmanjkalo mase za vse, ki so prišli po 18. uri. Igre so bile super in zelo pozitivne. Najbolj mi je bilo všeč fotografiranje. Morda bi drugo leto lahko dodali malo glasbe za vzdušje.

Tina Stritih, 8. a

Meni je bil bazar zelo všeč, najljubši izdelek pa mi je bila fotografija. Sama sem jo tudi kupila in se slikala s svojo najboljšo prijateljico. Palačinke so bile okusne, igre pa zabavne in domišljjske. Najbolj pa mi bo ostalo v spominu fotografiranje. Za drugo leto ne bi ničesar spremenila.

Loti Mušinović, 7. b

V ponedeljek, 9. 12. 2019, je med 17. in 19. uro na naši šoli potekal novoletni bazar. Tam so se lahko kupili izdelki učencev od 1. do 9. razreda poleg piškotov in palačink, na voljo pa sta bili tudi dve brezplačni igri za otroke in odrasle. Sam sem bil zadolžen za delavnico okepaj snežaka, bilo je v redu.

Novoletni bazar je bil super in ga ne bi spreminjal. Kupil sem piškote, saj je moj mlajši brat že kupil moj najljubši izdelek, in sicer svečo v obliki jelke. Te izdelke so izdelali 8. in 9. razredi.

Po mojem mnenju je bil bazar naravnost odličen.

Mark Paplar, 9. a

Novoletni bazar mi je bil zelo všeč, najbolj pa kolo sreče, ker is lahko zadel palačinko, sliko in druge stvari. Sam nisem nič kupil, ampak sem prodajal v naši izmeni in je šlo zelo veliko stvari, kar je bilo super. Ni mi pa bilo všeč, da ni bilo več iger, ampak saj je bilo veliko zanimivih izdelkov. Sam bi pa dodal, da bi tisti, ki hodijo k likovnemu krožku, še kaj narisali in bi se še to prodalo, kar bi bilo super.

Tjaš Urbančič, 5. b

Kako lepo je v naši družini, ker imamo čas eden za drugega.

DRUŽINSKA KRONIKA

Zjutraj je na nebu že sijalo sonce, bil je lep sončen dan. Mesto se je začelo prebujati. Na mizah je že dišal zajtrk. Začel se je nov dan in tudi nov teden.

Dnevi so si zelo podobni, vendar zdaj ne hodimo v šolo, šolo imamo kar na daljavo. Čez teden imamo šolo in službo, za vikend pa smo prosti. Proti koncu tedna smo se odločili, da bomo v tem času osvojili vse tržiške vrhove. In res, vsak konec tedna se odpravimo v hrib in raziskujemo lepote tržiških gora. Teden gre res hitro, pa se vseeno še najde čas za druge stvari. Najbolj mi je ostal v spominu sobotni izlet, ko smo šli s Kamneka do Kofc. Pot je bila zelo zanimiva, saj tam še nisem nikoli hodila. Naslednji dan smo načrtovali nov dan, vendar je bilo napovedano slabo vreme. Odločili smo se, da gremo na kolo. Ves dan je bil sončen, ko pa smo se približevali domu, je začel padati dež.

Zvečer ko je že vse mirno, se dan počasi končuje in spet se prične nov teden novih dogodivščin.

Neža Špendal, 8. a

DRUŽINSKA KRONIKA

Sploh ne vem, kaj naj pišem. Tako enostaven naslov pa hkrati zelo kompleksen. Enostaven zato, ker se pravzaprav v naši družini pretekli teden nič posebnega ni zgodilo. Sem že pomislil, da mi potem ne bo treba pisati spisa. Napaka. Kompleksen pa zato, ker iz celotnega dogajanja, (karkoli se že je zgodilo), ne znam izluščiti kakega dogodka, da bi se z njim lahko malo pohvalil, da bi vas spravil v smeh, ali vas celo prestrašil. Kot na primer to zna Tavčar. Pa vendar ... smo dokaj običajna, (če odmislim, da nas je malo več,) družina. Oči služba, mami služba, otroci šola.

Vsak dan isto. Razen vikendov in praznikov. Takrat gre od doma samo mami. Ne iz veselja, ampak ker pač mora. Že nekaj tednov pa ni več te rutine, ker se je nekaj zgodilo. Prišlo je do izbruha smrtonosnega virusa, ki ne izbira. Življenje se je močno spremenilo. Nobenih izhodov, druženj, samo še maske, rokavice, razkuževanje, pa ostani doma ... In tudi pretekli teden je potekal v tem slogu, le da smo nestrpnost čakali kaj bo z »rahljanjem ukrepov«. Moram priznati, da se mi v tem času res ni nič posebnega zgodilo, sem pa prišel do novega spoznanja. In sicer, da karantena ali izolacija, ali biti doma, sama po sebi niti ni tako slaba. Ugotovil sem, (še vedno se to nanaša na pretekli teden), da je tudi doma biti lepo, da se malo odpočijemo, napolnimo z novo energijo, ali se pogovorimo sami s sabo. Časa je več kot dovolj. Tudi šola na daljavo ni tako napačna. Lahko sledim predavanju, novi snovi, in vsaj v večini, pravočasno naredim nalogo. Več smo skupaj z družino. Ob večerih večkrat igramo družabne igre, po novem že obvladam tarok. Zanimiva igra. Učim se tudi trike s kartami, ki jih na spletu kar mrgoli. Vsak dan s kako dobro čarovnijo presenetim domače. Skrivnosti seveda ne izdam. Pogosto pečemo kake dobrote. Vedno ne uspejo najbolje. V hiši pa lepo diši. In to sem začel ceniti, bolj kot kdajkoli prej. Odvadil sem se tudi luksuznega življenja. V smislu rabim nova oblačila, čevlje, kdaj in kam gremo na dopust, kdaj gremo na sladoled, pa v trgovino, pa kam na obisk in na žur, pa še kaj. Ampak tega življenja ne pogrešam več, sem se že odvadil. Postal sem zadovoljen s tem kar imam in kar lahko dobim. Vesel sem, da smo zdravi. Nič drugega. Korona mi pretekli teden ni povzročila večjih preglavic ali dogodkov, ki bi bili primerni za črno kroniko. Sem pa spoznal, da v vsaki situaciji, tudi tisti, ki sprva zgleda slaba, lahko najdemo pozitivne stvari in uživamo v dogodkih, ki so nam tisti trenutek dani.

Štefan Katona, 8. a

JAZ SEM MOJA SESTRA

Ker sem v vlogi svoje sestre, sem na to zelo ponosna in moj dan se začne tako:

Vstanem ob 5:00 zjutraj, nato šibam na delo in če vas zanima, kaj delam, vam zdaj povem. Sem medicinska sestra v domu Petra Uzarja Tržič. Delam samo med vikendi, saj hodim tudi na medicinsko šolo, ampak zdaj je ta korona virus, zato delam po dogovoru s šefom. Ko pridem domov, se grem pol urice ali mogoče malo več učiti, po učenju si pripravim toplo kopel in nato je čas za spanje.

Rada bi bila kot moja sestra. Mogoče ima kdaj naporen dan, ampak vredno se je truditi!

Hanna Grgič, 7. a

KADAR SEM JAZ OČKA

Postal sem moderni in sanjski očka, pa čeprav samo za en dan. Pri nas doma se lahko igrajo prijazne igrice na PS4. Gospodinjska dela opravljajo roboti.

V naši družini imamo veliko časa zase in drug za drugega. Delamo kar od doma, se učimo od dedka in babice ter se pogovarjamo po videokonferenci.

Moji otroci so veseli, srečni in zdravi. Šolam jih jaz sam. Imam dva dečka in eno deklico. Zelo so pridni in ubogljivi. Saj se ve, kdo je očka. Imam tudi najlepšo in najboljšo ženo. Cel dan trenira aerobiko in pripravlja zeliščne namaze ter mešane solate. Zelo lepo poje. Skupaj vsak dan ob petih popoldan popijemo zeliščni čaj in zraven pojedemo domače medene piškote. Vedno vse delamo skupaj. Sami pridelamo vso zelenjavo in sadje. Imamo čudovit vrt in prijazne sosede. Večkrat jih povabimo na ogled hišnega kina. Vse stvari, ki jih potrebujemo, nam pripeljejo na

dom. Vsi mi pa pomagamo njim. Res živimo s sosedi idealno življenje.

Z veseljem svojo družino peljem ob nedeljah na izlet presenečenja. Imam nov model Tesla 10. Sem zdravnik-raziskovalec naravnih zelišč in delam v domačem laboratoriju. Veliko si lahko privoščim.

Ponosen sem na svojo družino in zelo rad jo imam. Želim, da se moja sreča nikoli ne konča.

Maj Amadej Tišler Sušnik, 6. b

Kako lepo je v naši družini,
ker imamo čas eden za drugega.

Starši so za vzgajanje, stari starši pa za crkljanje.

Moj dedek Rado je star 61 let. V svojem življenju je doživel veliko zanimivih stvari. Ko sem bila majhna, mi je pripovedoval pravljice. Zdaj mi pripoveduje o svojih spominih in doživeto opisuje otroške dni in mladost.

Rodil si se leta 1957. Lahko bi rekla, da si iz prejšnjega stoletja. Kje si preživel svoje otroštvo?

Ja, rodil sem se 13. maja. Najprej smo z družino stanovali v večstanovanjski hiši v Križah. Po domače se je reklo Pr' Jak'. Pet let po mojem rojstvu smo se preselili v blok v Presko. Ko sem bil star 8 let, sem dobil brata. Oče je delal v tovarni BPT, mama je bila poslovodkinja v Mercatorju.

Katera je bila tvoja najljubša igrača?

Domine. Imel sem tudi avtomobilčke, lesen vlak in igračke, ki smo jih dobili v pralnem prašku. Imeli smo malo igrač. Veliko smo se igrali zunaj. Šli smo se različne igre: skrivalnice, zemljo krast, lovilca in podobne.

Ali ste doma imeli kakšen predmet, ki se danes ne uporablja več?

Seveda. Ni bilo centralne kurjave, zato je bila v stanovanju peč na drva. Ker ni bilo prave kopalnice, smo imeli lavor namesto kadi. V lavorju smo se umivali. Za čiščenje preprog smo uporabljali "klofar", namesto sesalnika pa smo imeli posebno metlo, ki smo jo imenovali "kura".

Osnovno šolo si obiskoval v Trziču. Kako je bilo, ko si hodil v šolo?

Bilo je zanimivo. Šola je trajala 8 let. V prvi razred smo šli, ko smo bili stari 7 let. Učilnice so bile bolj skromno opremljene. Ni bilo računalnikov, projektorjev in interaktivnih tabel, a smo se vseeno veliko naučili. Spomnim se svoje rdeče torbe iz usnja in blaga. Imeli smo zvezke in učbenike, pisali smo s peresi in črnilom. Na začetku smo malico nosili še od doma, kasneje nam jo je pripravila kuharica.

Kam ste hodili na počitnice?

Na počitnice smo šli samo poleti. Hodili smo v Poreč, v Materado. Peljali smo se z avtom, znamke škoda 1000 MV. Vožnja do Poreča je trajala pet ur. Danes se v Poreč pride v slabih dveh urah. Ni bilo avtodomov, prikolic in modernih apartmajev. Hodili smo v hiške, jedilnica in stranišče sta bila skupna. Otroci smo se veliko družili, igrali pod borovci in v morju. Bilo je zelo lepo.

Po končani osnovni šoli si hodil na gimnazijo. Kakšne spomine imaš na dijaška leta?

Teh spominov je ogromno. Lahko bi napisal celo knjigo. V gimnaziji sem imel dolge lase in oče je bil zaradi tega jezen name. Sploh se ni želel pogovarjati z mano. Spomnim se, da sem hotel navdušiti učiteljico za biologijo in sem v šolo prinesel potočnega raka. Namesto pohvale sem jih slišal, saj je potočni rak zaščitena žival in se ga ne sme loviti. Strah in trepet sta bili profesorja slovenščine in matematike. Še zdaj se mi včasih sanja o tem, kako brskata po redovalnici in izbirata tistega, ki bo vprašan. Danes se to sliši smešno, takrat pa smo bili vsi prestrašeni. Rad sem imel geografijo. To je bil moj najljubši predmet.

Študiral pa si ekonomijo ...

Ja, in po študiju sem opravljal različne službe: na občini v Trziču, tovarni BPT, v Mlekarni Kranj, največ časa pa sem delal v Mercatorju. Zdaj se ukvarjam z nepremičninami in če sem čisto iskren, se veselim penzije.

Česa si se v službi naučil?

Težko vprašanje. Lahko bi rekel, da skoraj vsega, kar znam. Med študijem bereš knjige, v službi pa so stvari drugačne. Moraš biti delaven, pošten, iskren in imeti moraš dobre odnose z ljudmi okoli sebe. Znati moraš poslušati in sodelovati z drugimi.

Službeno sem tudi veliko potoval. Prepotoval sem praktično celo Evropo in spoznal veliko ljudi, drugačne navade, kulture, običaje.

Vedno pa rad poveš, da ti največ pomeni družina.

Tako je. Poročil sem se zelo mlad in z ženo Darjo (tvojo babico) sva si ustvarila družino. Na začetku smo živeli zelo skromno, a smo se imeli zelo lepo. Znali smo uživati v majhnih stvareh in lepih trenutkih. Naš dom je bil najprej v Trziču, kasneje smo se preselili v novo hišo v Bistrici, kjer z ženo živiva še danes.

Danes si dedek in imaš dve vnukinji. Kako je biti oče in kako je, če si dedek?

Vloga očeta je zame precej težja. Mogoče tudi bolj odgovorna. Svoje otroke imaš rad, a moraš biti tudi strog, postavljati moraš meje. V vlogi dedka pa uživam. Velikokrat se z ženo hecava, da so starši za vzgajanje, stari starši pa za crkljanje.

Kaj pa rad počneš v prostem času? So se tvoji hobiji spremenili?

Včasih sem bil navdušen športnik. Moja velika ljubezen je bila košarka. Bil sem igralec, trener, velikokrat smo jo s prijatelji igrali tudi zvečer, za rekreacijo. Po poškodbi gležnja sem igranje opustil. Zdaj rad hodim v hribe, grem na kolo.

Rad tudi berem, predvsem zgodovinske knjige.

Z ženo greva rada naokrog: v toplice, na morje, na izlete in potovanja.

Seveda pa prosti čas rad preživljam z družino, predvsem z vnukinjama.

Omenil si, da se veseliš penzije. Imaš kakšne posebne načrte?

Ne. Želim si, da bi bil zdrav. In da bi imel čas za vse, kar rad počnem. Saj veš, da v penziji običajno nimaš časa.

Brina Ahačič, 9. a

Iz male Slovenije v veliko Mongolijo

Intervju z mamo in popotnico

Veliko ljudi išče srečo v premoženju in denarju. Katja Kotnik in njen mož, iz Leš pri Trziču, pa potrjujeta, da sreča prebiva v majhnih rečeh in delu za pomoč potrebnim ljudem.

Rodila si se v Lešah. Kako si ta kraj doživljala skozi otoške oči?

Moji potolčeni komolci, kolena in večkrat zviti gležnji potrjujejo, da so bile Leše zame polne pustolovščin. Imela sem veliko svobode, kar je bilo za ta vaški kraj zelo običajno. Edina stvar, ki me je motila, so bili klanci, ker sem ob prvem vzponu z rolerji še en teden podoživljala »muskel fiber«.

Kaj te je pozitivno zaznamovalo v dijaških letih?

Človek bi mislil, da je to negativna izkušnja, ker so me sošolci in sošolke zafrkavali, da se slabo učim. To me je zelo motiviralo in da sem jim dokazala nasprotno, sem z lahkoto končala dve študijski smeri kot najboljša študentka svoje generacije. Obenem bom kmalu zaključila tretjo študijsko smer, istočasno pa se izobražujem kot tehnik zdravstvene nege.

Kaj bi rada v življenju delala? Zakaj ravno to?

V življenju bi rada služila svojemu Stvarniku, ki nas je ustvaril, ter drugim ljudem, ki potrebujejo pomoč. Čutim, da je to moje poslanstvo in mi to prinaša neznansko zadovoljstvo.

Zakaj si se odločila iti ravno v Mongolijo in za koliko let?

Z mojem sva vedela, da imajo eksotične države dovolj zanimanja in se prostovoljci veliko raje kot za Mongolijo odločajo za toplejše države. Zdelo se nama je, da naju tam resnično potrebujejo. Sprva sva se odločila iti za dobo 2-5 let. Na koncu pa sva zaključila po treh letih.

Katera je bila tvoja najznamenitejša izkušnja v Mongoliji?

Ko sem 6 mesecev čez zimo živela v mongolski jurti, smo po vodo hodili v bližnji vodnjak. Medtem ko je bilo zunaj -35 stopinj Celzija, je voda do naše kuhinje že zmrznila med transportom. Tako smo jo morali taliti pred pečjo. Tudi pohod na WC »na štrbunk« je bil zanimiv.

Ali bi priporočila potovanje v Mongolijo še komu drugemu?

Če želite izkusiti življenje nomadov, pomanjkanje osnovnih življenjskih potrebščin, skrite smrdljive in umazane življenjske prostore, vendar občutiti družinsko povezanost in toplino, ki jo redki Evropejec pozna, je Mongolija prava destinacija za vas.

Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

Dokončati želim svojo izobrazbo, medtem najti čim več zanimivih projektov, kjer lahko pomagam ljudem. Po nekaj letih pa poiskati pravo lokacijo v tujini, kjer bi lahko najina pomoč prišla prav.

Kdor rad bere, se ob tem tudi zelo zabava. Če ste med tistimi, ki vam branje ni v užitek, mogoče potrebujete samo dobro knjigo. Ponujamo vam ocene knjig.

TEST ZA PRAVO PRINCESO

Naslov: Princesa na zrnju graha

Avtor: H.C.Andersen

Založba: Mladinska knjiga

Datum izdaje: 8. maj 1835

Ilustrator: Marjan Marinšek

Vrsta dela: Pravljica

Pravljica, ki jo je napisal H.C. Andersen, se dogaja nekoč davno na nekem dvorcu.

Knjiga govori o princu, ki je želel poročiti pravo princeso. Sreča se mu je nasmehnila in na vrata poslala dekle, ki je zase trdilo, da je ravno to. Prinčeva mama je postavila pred princeso edinstven test, s katerim bo dokazala, če je prava princesa. Namreč, pod desetimi blazinami je skrila eno zrno graha, da bi preverila, če ga bo princesa začutila. To mi je všeč, saj nosi neko sporočilo, da obstajajo načini, da preverimo pravo naravo ljudi. Princesa je v tej zgodbi dokazala, da je prava princesa, saj je grah začutila. To mi je bilo všeč, saj je bolj zanimivo, da je čez toliko blazin začutila grah, kakor če ga ne bi. Kraljevič se je hotel poročiti s pravo princeso, in to je tudi dobil. Zdel se mi je zbircen, saj se je hotel poročiti le s pravo princeso. Mama pa se mi je zdela super in izvirna, saj se je ona spomnila tega načrta, ki je dokazal, da je princesa prava.

Pravljičar je izbral dobro temo, saj se res vživiš v zgodbo in razumeš njeno sporočilo. Pisatelj je zares, tako kot mu pravijo, mojster za pravljice.

ZLORABA POMOČI

Naslov knjige: Mojca Pokraculja

Avtor: Slovenska ljudska

Knjiga Mojca Pokraculja je slovenska ljudska. V knjigi Mojca kupi piskrček, ker pa je zunaj mraz, jo ogromno živali prosi za pomoč. Mojca jih spusti v hišico, saj vsak od njih nekaj zna. To se mi zdi od nje zelo lepo, saj je sama morala pometati, da je zaslužila krajcar za hišico.

Potem, ko je v hišico spustila vse živali in so že vsi trdno spali, je lisičko začel boleti trebuh. Mojca ji je skuhalo kamilice, lisička pa je polizala ves med, ki ga je medved nabral. To se mi zdi zelo grdo od nje, saj bi morala biti še toliko bolj hvaležna. Ko so zjutraj ugotovili, da medu ni več, so se začeli prepirati in piskrček je počil. Da bi ulovili sladkosnedca, so se ulegli na hrib, da bi se tatu iz gobčka pocedil med. Ko so vsi zaspali, se je lisički pocedil med, a predrznica ga je namazala zajčku okoli ust. Zato so vsi mislili, da je kriv on. Lovili so ga, zato si je zajček polomil sprednji tački.

V pravljici se mi zdi najbolj zlobna lisička. Knjiga je primerna za mlajše oz. nezahtevne bralce. Knjiga po vsebini se mi zdi zelo dobro napisana, saj pojasni vse dogodke in priredi veliko napetost.

Kar pa bi sama spremenila, bi bil konec. Preoblikovala bi ga tako, da bi lisičko na koncu ujeli in bi sama odgovarjala za svoja dejanja, tako bi zgodba poleg pomoči otroke učila tudi o odgovornosti. Zelo pozitivno pa me je presenetil slog pisanja, čeprav je pravljica ljudska, saj se mi zdi zelo lahkoten in lahko berljiv. Poleg tega pa v vsebini ni bilo zaznati narečnih in starinskih besed, ki bi otrokom onemogočali razumevanje besedila.

DOŽIVETJA MLADEGA FANTA**Naslov:** Kot v filmu**Avtor:** Vinko Moderndorfer**Založba:** Mladinska knjiga**Leto prve izdaje:** 2013**Ilustrator:** Damijan Stepančič

Tema mladinskega romana je odnos med starši in Gašperjem. Zaradi slabih odnosov v družini se je Gašper pogosto zatekel k računalniku. Prav tam je našel odgovore na različna vprašanja, na katera mu starša nista odgovarjala. Tudi s prijatelji se je pogovarjal preko interneta, ker v družini pogovorov ni bilo. Knjiga je namenjena mladim bralcem, saj govori o njihovih težavah.

Gašper je živel z mamo in očimom, s katerima se ni prav veliko pogovarjal. Računalnik je bil njegov najboljši prijatelj in ni si predstavljal življenja brez njega. Ko ju je mama zapustila, ga je očim odpeljal k njegovemu prave mu očetu, ki ga Gašper ni poznal. Ker velikan Maks ni imel računalnika, sta se z Gašperjem veliko pogovarjala in takrat je spoznal, da je življenje brez računalnika prav tako lepo in zanimivo. Po tej izkušnji pri očetu se je več družil z njim in se redno vračal k njemu.

Knjiga se mi je zdela zanimiva, ker so bili vsi dogodki razumljivo opisani in so pritegnili mojo pozornost. Najbolj me je pritegnilo to, kako lahko starš spremeni otrokovo vedenje in mišljenje. Gašper je rabil ob sebi osebo, ki mu je pokazala, da lahko živi tudi drugače in mu dala spodbude za drugačen način življenja. Očetu je uspelo, da je bil Gašper, po vsem kar sta počela skupaj, srečnejši. Mislim, da bi bil Gašper lahko vzor marsikateremu mladostniku, prav tako pa bi bil njegov oče lahko vzor marsikateremu staršu.

Kljub temu, da je knjiga namenjena mladim bralcem, bi jo priporočal tudi staršem, ker bi zagotovo mnogi spremenili vedenje v prid svojih otrok.

Urh Veternik, 8. a

Gotovo vsi počnemo kaj takega, kar nas sprošča, veseli in nam ni nikoli težko početi. To so naši hobiji, ki nam prav pridejo še posebej v tem času, ko moramo biti doma v karanteni.

3D TISKALNIK

Moj hobi je, da vsak četrtek sestavljam in se učim programirati 3D-tiskalnik. Ob koncu šolskega leta ga bomo odnesli domov in ga znali popraviti, če bo šlo kaj narobe. Sestavljanje tiskalnika me zanima in sprošča, zato zelo rad hodim na delavnico, tudi če je v Ljubljani. Je tudi zelo praktična stvar – če se ti kaj polomi, lahko z njim to popraviš ali izboljšaš, tako da enostavno natisneš ta del. Lahko narediš tudi kip svojega obraza.

Juš Ažman, 7. b

UKVARJANJE Z ŽIVALMI

Moj hobi je ukvarjanje z živalmi. Ob prostem času rada spustim svojo psičko in jo peljem na sprehod. Mečem ji tudi žogo in jo učim trikov. Imam tudi zajce. Rada jih spustim na travnik in jih božam. Doma imamo kmetijo. Rada pomagam mami v hlevu. Tam dajem kravam seno in kruh. Atu pa pomagam nahraniti pujske. Tam jim stresem v korito kruh, mleko, koruzo in krompir. Rada se vozim tudi s kolesom, skirojem in kotalkami. Ob prostem času se tudi rada igram z bratom.

Manca Ive, 4. a

ATLETIKA

Vsak ponedeljek in četrtek se ukvarjam z atletiko. Najbolj mi je všeč, ko se igramo med dvema ognjema, ali pa smo na poligonu. Vsak teden komaj čakam, da se začne ura atletike. Na njej se vedno dobro počutim in sem sproščena. Tam imam veliko prijateljev. Na atletiko hodijo otroci od četrtega do šestega razreda. Za ogrevanje vedno tečemo tri kroge. Poleti se zunaj igramo štafete. Včasih mečemo vorteks, skačemo v daljino in se lovimo. Poleti večkrat tekmujemo, kdo je hitrejši na šestdeset metrov. Vedno se zelo zabavam.

Emma Csontos, 4. b

PLES

Moj najljubši hobi je ples. Ples obiskujem dvakrat tedensko. Zelo rada plešem tudi v prostem času. Moj najljubši ples je hip hop. Ples sem začela trenirati v vrtcu. Zaradi drugih dejavnosti sem ples opustila za nekaj let, potem me je premagala ljubezen do njega. Sedaj plešem v tekmovalni skupini. Ples mi pomeni veliko, ker mi predstavlja največjo svobodo mojega izražanja. Pri plesu se zelo zabavamo. Tam imam veliko prijateljev, nekatere sem šele zdaj spoznala, druge pa že poznam. Ko plešem, se mi zdi, kot da letim v nebo, ki nima konca.

Elena Šmigič, 4. b

ROKOMET

Moj najljubši hobi je rokomet. Z njim se ukvarjam približno dve leti. Pri rokometu mi je najbolj všeč to, da lahko počnem, kar sta včasih moja starša, zato se lahko od njiju tudi kaj naučim. Rokomet mi je pri srcu tudi zato, ker se vse v ekipi zelo trudimo, da postanemo najboljše. Zato nismo izgubile še niti na eni tekmi. Zelo pa sem tudi vesela, ker sem najmlajša v ekipi in v resnici še ne bi smela biti v njej. Zelo rada hodim na rokomet.

Taja Meglič, 4. b

RISANJE

Moj hobi je risanje. S tem se ukvarjam v prostem času, ko mi je dolgčas, na primer ob slabem vremenu. Narisala sem že veliko risbic, na primer klavir, psa, princeso in samoroğa. Ob tem delu se zelo zabavam in me tudi sprošča. Ko sem bila majhna, sem tudi zelo rada ustvarjala. Naša hiša je polna slik.

Zoja Bečan, 4. a

PETJE

Moj hobi je petje. Zelo rada pojem. Včasih pojem, če ne morem zaspati, ali ko gremo na izlet, pojem med potjo. Všeč mi je zato, ker zelo lepo pojem. Moja vzornica je Nika Zorjan.

Ana Mijušković, 4. a

UKVARJANJE S PSOM

Moj hobi je hoditi na sprehode s psom. Velikokrat grem. To mi je všeč, ker grem na svež zrak. Takrat se počutim sproščenega in brez skrbi. Na sprehod grem skozi gozd, kjer opazujem tudi druge živali. Še posebej rad opazujem veverice. V potoku gledam ribice, ali pa spuščam ladjice in gledam sokole.

Tristan Sarič, 4. b

GASILSTVO

Moj hobi je gasilstvo. V Lešah imamo prostovoljno gasilsko društvo. V njem se pionirji in tudi gasilci vseh starosti pripravljamo na tekmovanja. Naše gasilsko društvo velikokrat zmaga, zato se zdaj pripravljamo za naslednjega. To mi je zelo všeč, saj včasih dobim medaljo. Gasilstvo me je naučilo dveh stvari – timskega dela in pomagati drugim, zato rada hodim h gasilcem.

Tajda Čarman, 5. b

ROLANJE/KOTALKANJE

Imam veliko hobijev (npr. risanje, ples, petje), a izbrala sem si kotalkanje oz. rolanje. To uvrščamo med športe. K rolanju oz. kotalkanju me je v zadnjih letih spodbudila mladinska serija Jaz sem Luna, a sem rolala že v mlajših letih. Leta 2015 sem se vpisala v šolo rolanja in pozneje, 2. 5. 2015, sem šolo opravila. Rolam seveda za zabavo, najraje s prijateljico Aniko. A nisem se mogla izogniti poškodbi komolca. 28. 8. sva z Aniko kotalkali, ko sem zapeljala na makadam in ko sem želela nazaj na cesto, sem padla na komolec in ga zlomila. Čez teden dni je bil že v redu.

Pia M. Zakrajšek, 5. b

HOKEJ

Hokey je moj hobi. Zelo rada hodim na treninge. Ko sem začela trenirati, sem bila najprej v skupini, kjer smo se učili pravega drsanja s hokejskimi drsalkami. Kasneje sem zelo hitro napredovala in sem šla v drugo skupino, kjer smo se učili hitrega drsanja in drsanja čez ovire in okoli njih. Nato sem bila v tretji skupini. Tam smo se učili uporabljati palico in voditi pak. Sedaj pa sem že kar nekaj časa v četrti skupini, v kateri pa že igramo hokej po pravih hokejskih pravilih. Sedaj igram že dve leti. Treningi so veliko bolj zahtevni kot na začetku, sedaj moramo na primer med drsanjem preskakovati palice, ki so na stožcih, voziti slalom s pakom in na koncu streljati na gol. V klubu HKMK (Hokejski klub mladih kategorij) Bled sem v množici fantov ena od treh deklet, ki igramo hokej. Trenutno med nami ni razlik, kasneje pa za fante začeno veljati drugačna pravila kot za dekleta. Skupaj lahko igramo do 15. leta.

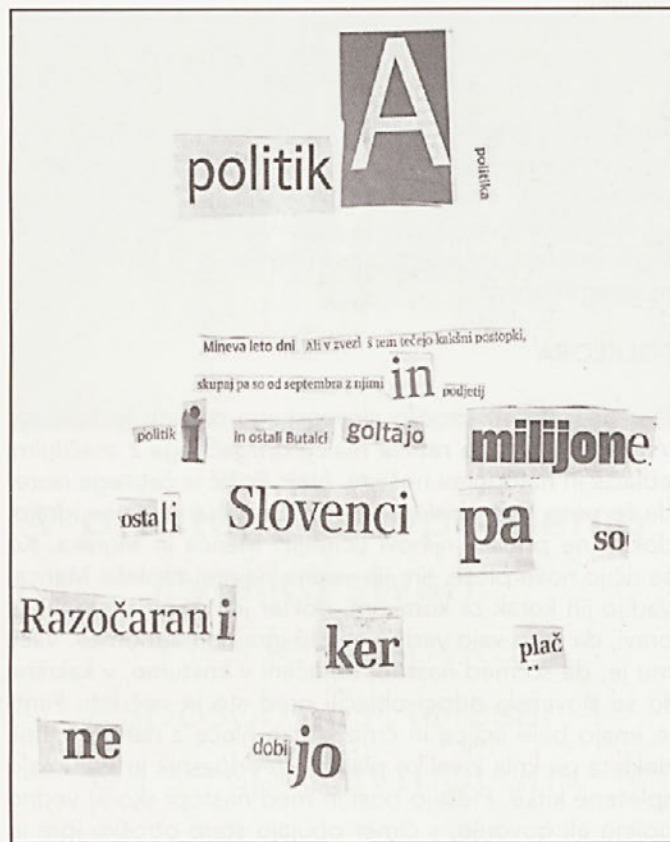
Moja oprema je sestavljena iz 18 delov in potrebujem 15 minut, da vse to spravim nase. Na dresu ima vsak napisano ime ali priimek ter številko. Na mojem dresu je številka 18 in piše MUŽAN J., številko in napis sem si izbrala sama. Hokey mi je najbolj všeč zaradi hitrega drsanja, še najbolj pa takrat, ko zmagamo.

Julia Mužan, 4. a

ROKOMET

Moj hobi je rokomet. Pri rokometu se lovimo za žogo. Najprej je treba eno leto hoditi v mini rokomet, šele naslednje leto gremo lahko v klub. Pri njem mi je najbolj všeč, ko si žogo podajamo. Rokomet imam dvakrat na teden. V torkih v telovadnici OŠ Bistrica, ob petkih v OŠ Križe. Zadnjič smo v Cerkljah imeli turnir. Vsaka ekipa je igrala z vsemi. Mlajši so igrali z mlajšimi, veliki pa z velikimi igralci. Na koncu so prišli še parklji in Miklavž. Zato rada hodim na rokomet.

Nika Rozman Belak, 5. b

V prostem času počnemo veliko stvari. Ples je čudovita sposobnost telesa, da se sprosti tudi um.

Moj hobi je ples. Treniram hip hop v plesnem studiu Špela v Trziču. Plešem solo in v mali ter veliki skupini. Zelo rada plešem, ker me to sprošča. Na trening hodim trikrat na teden v popoldanskem času. Rada tudi učim ples, ki sem si ga sama izmislila sama. Te nastope potem pokažemo staršem ali prijateljem. Najraje plešem solo. S plesno šolo se udeležujemo tekmovanj po Sloveniji. Moja vzornica je Nika Kljun. Ples mi je všeč tudi, ker se razgibam in se družim s prijatelji. Težko čakam svoj solo nastop na tekmovanju.

Nika Melihen, 4. b

Ples je vrsta izražanja, umetnosti in zabave, a ni šport. Ples je govorica telesa, ki se izraža skozi ritem glasbe in lahko predstavlja stil človekovega življenja, kajti z vsakim gibom se v človekovi duši ustvarja zadovoljstvo. Ples je del kulturne izobrazbe vsakega posameznika in je kultura posameznega naroda.

FOLKLORA

Ples in kulturno izročilo slovenskega naroda je folklor. Vsaka pokrajina je razvila malce drugačnega z značilnimi oblačili in narodnimi nošami. Nejc Rožič iz četrtega razreda že peto leto obiskuje ure folklore. Na vajah se igrajo, dokler ne prideta njihovi učiteljici Manca in Monika. Ko se učijo nove plesne, jim jih vedno najprej zapleše Manca. Vadijo jih korak za korakom, dokler jih vsi ne znajo. Nejc pravi, da med vajo vedno nekdo igra na harmoniko. Všeč mu je, da so med nastopi oblečeni v kostume, v kakršne so se slovenski otroci oblačili pred sto in več leti. Fantje imajo bele srjace in črne kratke hlače z naramnicami, dekleta pa krila z veliko plastmi, predpasnik in vse imajo spletene kitke. Plešejo bosu in med nastopi skoraj vedno pojejo ali govorijo, s čimer obujajo stare otroške igre in

običaje.

Karin in Jerneja iz sedmega razreda v folklorni skupini plešeta že devet let. Všeč jima je, da skozi ples predstavijo zgodbo. Najraje plešeta v skupini. Njun najljubši ples pa je štajeriš.

Ples je tudi umetnost, v katerem se prepleta usklajenost dveh ali več teles. Najstarejši slikovni zapisi o plesu segajo celo do 15 000 let nazaj. Nekoč je bil ples vezan na verske običaj, z razvojem kultur je postal še oblika zabave.

Na naši šoli učenke in učenci plešejo najrazličnejše plesne, kot so jazz balet, break dance, hip hop, balet, rokenrol ...

SODOBNI PLES

Na šoli pa za učenke in učence razredne stopnje poteka krožek sodobni izrazni ples. Vodi ga učiteljica Sanja Voglar. »Kot mentorica plesnega krožka na OŠ Bistrica sem začela leta 2009. Takrat sem začela obiskovati tudi STIK - strokovno izpopolnjevanje za pedagoge sodobnega plesa in ustvarjalnega giba. Šola je potekala dve leti, 4 semestre. S tem izobraževanjem so se mi odprla vrata v nov svet in razumevanje giba oziroma plesa spet na drugačen način. Osnovne zakonitosti, kot so prostor, nivoji, čas, hitrost, moč, sem med seboj povezala in gibu dodala še pomen. Vse to lahko pri otrocih dosežemo preko zgodbe. Vsak gib ima lahko svojo zgodbo oz. svoj pomen. Pri ustvarjalnem plesu torej gib pripoveduje zgodbo.

Izpopolnjevanje sem nadaljevala pri Saši Lončar ter se udeležila tudi mednarodnih konferenc plesa. Zaradi novih znanj in posledično drugačnega načina poučevanja otrok so nastale boljše plesne miniature. Od takrat naprej se s plesnim krožkom redno udeležujemo regijskih srečanj, ki so vsako leto v Prešernovem gledališču. Imamo kar nekaj srebrnih priznanj. Leta 2014 smo se prvič uvrstili na državno srečanje, Festival Pika miga, ki je vsako leto v Velen-

ju, in prejeli zlato priznanje. Za svoje uspehe sem prejela leta 2015 srebrno Kurnikovo plaketo. Uvrstitev na festivalu Pika miga smo spet ponovili leta 2016, 2018 in 2019. Priznanja sedaj krasijo steno OŠ Bistrica.

Ustvarjalni ples vpliva na vsa področja razvoja otroka. To ni samo gibanje, ampak vključuje tudi miselne, čustvene, slušne, vizualne in socialne elemente. Ko veš v mislih, kaj gib pomeni, ga lahko začutiš, in tako gib izhaja iz tebe ter ti lahko pove zgodbo.

V letošnjem šolskem letu smo ustvarili dve koreografiji, ki smo ju predstavili na območnem srečanju HOPLA 2020.«

Hopla 2020

Plesna skupina ZBUJENČKI (1. in 2. r) Na poti do otroških sanj

Na poti do otrok,
na poti do srca,
darila so odšla.

Hodila so sem tja
in našla pot do otroških sanj,
da zapeljejo jih v rajski panj.
Tja, kjer domišljija je doma.

Plesna skupina LILIBU (3. In 4. razred), V mojih čevljih
Hodim med množico ljudi,
vsem se nekam mudi.
Nobenega ne poznam,
moj korak me vodi vedno kam.

Ko pridem do ljudi,
takrat pride nekdo,
ki ponudi mi roko.

Vsi skupaj smo sedaj,
da si izmenjamo sledi.
Moje, tvoje, naše poti,
v čevljih se vedno kaj zgodi.

**V prostem času počnemo
veliko stvari.**

Ples je čudovita
sposobnost telesa,
da se sprosti tudi um.

Učili smo se v letos in učili smo se vsa leta do sedaj. O Sloveniji, tudi o njeni zgodovini in ljudeh, naših prednikih. V času epidemije pa se lahko oziramo še sami vase in razmišljamo, kaj smo, kako smo, kaj nam veliko pomeni, kdo nas osrečuje in brez koga ne moremo živeti. Ali ravno obratno – kako malo je potrebno za srečo: narava je naša učiteljica.

MOJA DOMOVINA

Moja domovina je Slovenija. Že v sredini njenega imena je angleška beseda 'love', ljubezen, ki bi ji moral slediti vsak Slovenec in bi moral ljubiti svojo domovino.

Slovenija leži v Srednji Evropi, na stiku Alp, Panonske nižine, Sredozemskega morja in Dinarsko-kraškega sveta. Njena pokrajina je zato raznolika: visoke gore, zeleni griči, ozke doline, rodovitna polja, jame, morje, prostrane ravnine ... Že Vodnik je v svoji pesmi Dramilo zapisal, da je slovenska zemlja zdrava in ponuja možnosti za dobro in bogato življenje. In res je tako. Geografske in zgodovinske podatke o Sloveniji je natančno opisal tudi Janez Vajkard Valvasor v knjigi Slava vojvodine Kranjske. To delo je nastalo v 17. stoletju, je pa še danes zanimivo in aktualno.

V Sloveniji je uradni jezik slovenščina. Ivan Cankar je nekoč dejal, da je to jezik praznika, petja in vriskanja. Slovenščina spada med slovanske jezike in je eden redkih jezikov, ki ohranja slovnično dvojino. Kako lepo zveni poved "Midva se imava rada." v slovenščini! Slovenski jezik je živ že dolga stoletja. O tem pričajo besedila ljudskega slovstva, ki so se prenašala iz roda v rod, še preden so naši predniki znali brati in pisati. Najstarejši slovenski zapisi so Brižinski spomeniki, ki so nastali okoli leta 1000. Zapisani so v karolinški minuskuli, njihova vsebina pa je verska. Prvi je

slovenščino v knjigi zapisal protestantski pisec Primož Trubar. Leta 1550 sta izšla Katekizem in Abecednik. Trubar velja za začetnika knjižne slovenščine in bil je tudi prvi, ki je poimenoval Slovence kot narod. V svojem Katekizmu je zapisal "Moji lubi Slovenci" in s tem postavil temelje slovenske književnosti in narodne zavesti.

Trubarjevemu zgledu so sledili mnogi pesniki in pisatelji, med njimi tudi naš največji pesnik France Prešeren. Prav sedma kitica njegove Zdravljice je danes slovenska himna. Himna poziva vse narode k življenju v miru, svobodi in sožitju. Zdravljica je bila v času, ko jo je Prešeren napisal, nezaželena, celo prepovedana. Slovenci smo v tem času živeli v Habsburški monarhiji, kjer je pod vodstvom Metternicha delovala stroga cenzura, ki ni dovolila misli in idej o združitvi Slovencev in Slovanov. Prešeren je bil dober poznavalec slovenske zgodovine in delček le-te je opisal tudi v svoji pesnitvi Krst pri Savici. Pesnitev je postavil v 6. stoletje, v čas pokristjanjevanja poganov. V času Prešernovega ustvarjanja smo Slovenci dobili tudi črkopis, ki ga uporabljamo še danes. To je gajica.

Poleg Prešernove Zdravljice, slovenske himne, sta uradna simbola naše države še zastava in grb. Zastava je belo-modro-rdeča z grbom v zgornjem levem kotu. Grb ponazarja gore, vode (morja in reke), tri zvezde pa simbolizirajo čas Celjskih grofov.

Slovenska zgodovina se zdi kratka, saj smo samostojna in neodvisna država šele od leta 1991. A o svoji lastni državi smo sanjali zelo dolgo.

Naša prva država je bila Karantanija. Na knežjem kamnu na Gosposvetskem polju so naši predniki ustoličevali kneze. Obred je potekal v slovenskem jeziku in ga drugje v Evropi niso poznali. Po propadu Karantanije smo Slovenci živeli pod tujo nadoblastjo, večinoma so bili na oblasti Avstrijci in Nemci (Habsburška monarhija, Avstrijsko cesarstvo, Avstro-ogrska monarhija). V začetku 20. stoletja smo se Slovenci povezali z drugimi balkanskimi narodi. Nastala je Kraljevina SHS, ki se je po 2. svetovni vojni razširila in preimenovala v Socialistično federativno Republiko Jugoslavijo.

Leta 1990 je bil v Sloveniji plebiscit, s katerim smo začeli svojo pot k samostojnosti in suverenosti. 26. decembra 1990 so bili razglašeni rezultati plebiscita in velika večina Slovencev se je odločila za samostojno državo. V spomin na ta dan praznujemo dan samostojnosti in enotnosti. Neodvisnost smo razglasili 25. junija, ko praznujemo dan državnosti. To je dan, ko smo Slovenci uresničili svoje sanje in zaživeli kot samostojna in neodvisna država. Sanje nas in naših prednikov so se uresničile in zdaj končno živimo na svoji zemlji.

Draga moja domovina, ponosna sem, da živim na tem lepem koščku sveta. Med gorami, kjer je zrak še čist in kjer vode še šumijo preko skal. Živim v miru in svobodi. Vem, da nekateri moji vrstniki o tem lahko le sanjajo. Ko spoznavam tvojo zgodovino in kulturo, se zavedam, da so moji predniki prehodili dolgo in težko pot. Zato je prav, da spoštujemo njihovo delo in gradimo skupno prihodnost. Danes je sicer marsikaj drugače, ampak nekatere stvari ostajajo večne: prijateljstvo, spoštovanje in ljubezen. Ljubezen do sočloveka, ljubezen do narave in domovine.
Slovenija, ti si moja domovina!

Brina Ahačič, 9. a

TRDO DELO

Nekoga, ki trdo dela, si predstavljam kot bitje, ki noč in dan gara, dokler zvečer ne pade v posteljo.

Tako razmišljam, ko opazujem dve lastovki, samca in samico, ki imata gnezdo na steni na mojem dvorišču. Pred dobrim mesecem sta postala starša treh mladičkov, zato sedaj noč in dan prinašata hrano za tri požrešneže. Vsako popoldne, ko sedim na gugalnici in berem knjigo, opazujem, kako samček in samica prihajata vsaki dve minuti in prinašata hrano. Skoraj vsako jutro med karanteno sem, medtem ko sem pila kavo ali čaj, opazovala, kako je samica hodila po hrano, samček pa je čuval mladičke pred sosedovo mačko ali drugimi ptiči, tako da je pozornost poskušal usmeriti nase in jih spraviti čim dlje od gnezda. K sreči bodo ptički kmalu zrastle in odleteli, tako da bo parček kmalu imel malo časa zase.

Pridno delam za šolo, doma na daljavo. Še malo, pa bom odletela tudi sama, v srednjo šolo.

Ela Ivana Sarič, 9. a

KONJI

Karantena sploh ni tako zabavna stvar. Na začetku sem si jo predstavljala popolnoma drugače. Ostati moramo doma in se ne smemo družiti. Naša najboljša prijateljca sta postala hladilnik in telefon. Še dobro, saj se lahko le prek telefona pogovarjam z njimi.

Ko po osmih tednih karantene hodim po hiši iz kuhinje v dnevno sobo, iz dnevne sobe v kopalnico, iz kopalnice v sobo, se zazrem skozi okno. Oh, kaj vse bi lahko počela, če ne bi bilo tega koronavirusa ...! Lahko bi se družili s prijatelji, se smejali in imeli lepo. Najbolj od vsega pa pogrešam konje. Že več kot mesec dni jih nisem obiskala. Ali se me še spomnijo? Včasih mi je zelo hudo. Tako zelo jih imam rada, pa ne morem do njih. Gledam, kako drugi jahajo svoje konje in mi priteče solza iz oči ... Rada bi se usedla na konja in z njim odjahala v sončni zahod. Verjamem, da se bo to kmalu zgodilo, da me tudi oni pogrešajo in komaj čakajo, da jim prinesem priboljške in jih malo

pocrkljam.

Upam, da se vse čimprej vrne v ustaljene tirnice in bom kmalu videla svoje prijatelje, ostale sorodnike in konje.

Klara Aljančič, 9. a

RAVNOTEŽJE

Bilo je nekega večera, po opravljeni domači nalogi sem se odpravila v posteljo. Ulegla sem se in buum! na stropu zagledala pajka. Vsa prestrašena sem zakričala in zavpila bratu, naj odnese pajka iz moje sobe. On pa je kot vedno prišel v mojo sobo, se zasmel in odšel.

Tako som morala sama izbrat pogum, da ga ubijem. Šla sem po wc-papir in hotela pajka speštati, takrat pa sem začutila njegovo bolečino. Pajek meni ni želel storiti nič žalega, hotel je samo preživeti. Namesto, da bi ga odstranila, sem se ulegla v posteljo in gledala, kaj počne. Čisto sem pozabila na uro, zamudila sem tudi večerjo. Pajek pa je v kotu moje sobe predel nitko. Želel je uloviti muho, ki je letala po moji sobi. Nekaj časa ni bilo nič, kar naenkrat pa je v njegovi mreži brez moči ležala muha. Pajek je brez kakršnega koli občutka pojedel živo muho in takrat se mi je zagnusil. Pograbila sem papir, a namesto da bi ga speštala, sem ga odnesla ven na travo.

Po dolgem premisleku v postelji sem ugotovila, da tako deluje narava. Če ne bi bilo muh, pajki ne bi preživeli, ampak če ne bi bilo pajkov, bi se muhe preveč namnožile. Pajek in muha sta me spomnila na človeka in smrt.

Tija Stritih, 9. a

PTIČI IN DOM

Gledal sem skozi okno in videl ptičke, ki gradijo gnezdo. Bilo je v času karantene, ko smo morali biti doma zaradi virusa.

Po 1. mesecu karantene sem bil že močno zdolgočasen. Poleg šolskega dela na daljavo nisem imel drugega dela. 21. aprila sem dopoldan delal za šolo, kot ponavadi, potem pa sem se izčrpan ozrl skozi okno in videl ptičke, kako prinašajo blato kot material za grajenje gnezda. Lastovke so se naselile zelo blizu mojega okna, zato sem jih lahko videl tudi precej od blizu. Nekaj dni so se trudile, da so zgradile udobno gnezdece, toda približevala se je nevihta. Začelo se je bliskati in grmeti ter močno deževati. Lastovke so se skrile v svoja gnezda, vendar je bil sunek vetra tako močan, da jim je odneslo gnezdo z lastovkami v njem. Bil sem presenečen, ko sem videl, da so ptički preživeli, a so izgubili dom. Ko je vihar pojenjal, sem naslednji dan spet videl lastovke. Bile so brez vsega zaradi neurja. Toda imele so srečo, da je bil čas za selitev, zato so odletele zgraditi si nov dom. Jaz pa sem zopet ostal brez družbe in mi je bilo dolgčas.

Zaključek ni pretresljiv, saj smo lahko pričakovali tak konec, ker je bil čas selitve ptič. Vihar je bil le povod za predčasno zapustitev doma. Kakšen in kdaj pa bo zaključek tega obdobja z virusom za ljudi?

Mark Rozman, 9. a

ZAKONI NARAVE

Zaradi virusa imamo šolo na daljavo, zato lahko preživim več časa v naravi. Nedolgo nazaj, ko so drevesa še cvetela, sem opazovala čebele, kako nabirajo cvetni prah. Bilo jih je veliko, a gledala sem le eno, ki je bila na veji in se ni premikala.

Nekaj časa sem jo opazovala, ko sem ugotovila, da ima poškodovano krilce in ne more leteti. Želela sem ji pomagati, zato sem šla na internet, da bi ugotovila, kako

ji lahko pomagam. Začela sem brati članke in ugotovila, da če imajo čebele poškodovano krilo, ne morejo več preživeti. Ko sem pogledala na vejo, je ni bilo več, zato sem odšla do drevesa in našla sem jo na tleh. Bila je sama, zato sem jo premaknila na vejo k ostalim čebelam. Malo sem jo še opazovala, ko me je mami poklicala na kosilo. Hitro sem ga pojedla in odšla nazaj ven. Ko sem prišla k veji, na katero sem jo položila, sem videla, da so bile okoli nje zbrane čebelice. Nekaj časa sem jih opazovala, ko so kar naenkrat zletele proč. Ni mi bilo jasno zakaj, malo sem jo še gledala, ko sem zagledala pajka, kako prihaja proti čebelici. Takrat sem se spomnila, da pajki jejo čebele in da so prej vse zletele proč.

Najprej sem bila jezna na pajka, a bolj ko sem razmišljala, zakaj jo je pojedel, bolj mi je bilo jasno, da tako deluje narava in življenjski krog. Vse se zgodi z razlogom.

Tea Krč, 9. a

ČEBELA

Pomlad je. Sonce toplo greje, drevesu v naši ulici zelenijo listi in na urejenih gredicah pred blokom rastejo rože. Na stežaj odprem okno in vdihnem svež zrak. Okenska polica je rumena od svetnega prahu. Ulica je bolj prazna kot ponavadi. Na otroškem igrišču ni nikogar. Prav nenavadno tiho in mirno je. Zdi se, da je epidemija koronavirusa ustavila svet.

Ko tako slonim ob oknu, nenadoma slišim znano brenčanje. Mimo prileti čebela. Sledim ji s pogledom in vidim, da je sedla na eno od rož na našem balkonu. Nagnem se rahlo naprej, da jo lahko opazujem. Njene noge so polne cvetnega prahu. Ves čas se premika, brenči in išče nektar. Razmišljam o tem, da je njeno življenje eno samo delo. Nikoli ne počiva. Leta od cveta do cveta, hiti v panj in nazaj na pašo. Majhna je, a tako zelo pomembna. Pred kratkim sem prebrala, da bi brez čebel težko preživeli, saj ne bi bilo nikogar, ki bi opráševal rastline in tako ne bi pridelali dovolj sadja in zelenjave. Z naših jedilnikov bi izginil med in poiskati bi morali nadomestilo za vosek.

Moje razmišljanje o čebelah prekine alarm na telefonu. Opomni me, da moram nadaljevati s poukom. Zaradi epidemije imam pouk od doma. Moja soba je postala moja učilnica. Učitelje vidim preko videa ali pa mi pošljejo navodila za delo. Hitro vključim računalnik, saj nas učiteljica za matematiko že čaka z novimi razlagami in nalogami. Razmišljam, da moram dokončati še nekaj za angleščino, fotografirati in poslati naloge iz zvezka za kemijo ...

Joj, in tudi mami mi je naročila, da je treba posesati in pomiti stanovanje. Obvezno moram odnesti smeti in nahraniti mačka. Lotim se dela in spet pomislim na čebelo, ki sem jo opazovala skozi okno. Mogoče sem res kot čebela. Le da ne letam od cveta do cveta, ampak od naloge do naloge. In na mojih nogah ni cvetnega prahu, je pa v moji glavi ogromno vprašanj in na mojem opomniku še več zadalžitev. Ko opravi vse naloge in hišna opravila, si končno odpočijem.

Mami pohvali moje delo. Povem ji, da sem tudi delo za šolo že končala. Reče mi, da sem pridna kot čebela. Kot da bi vedela, da danes že ves čas razmišljam o tej majhni žuželki. Vzamem telefon, slušalke in sedem na balkon. Čebele seveda ni več. Na drevesu pa se že zbirajo ptice. Mogoče bom jutri svobodna kot ptica ...

Brina Ahačič, 9. a

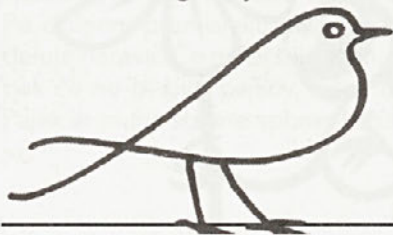

VRABČEK

Skoraj vsak dan sem polno zaposlen s šolskimi zadevami. Naloge ali učenje. Prosti čas mi ukradejo tudi nogometni treningi. Ampak to mi je všeč, rad treniram. Zato treninge zdaj, ko smo v karanteni, že zelo pogrešam. Kar mi ostane še prostega časa, se rad naslonim na okno in opazujem okolico.

Največkrat lahko opazujem ptiče. Pomlad, sploh pa poletje sta časa, ko jih lahko največ opazujem. Večinoma so to vrabčki in golobi. Včasih se počutim kot vrabček. So pridni, letajo sem in tja, nabirajo material in gradijo gnezda. Res so pridni. Kot sem tudi jaz priden za šolo. Trudim se po najboljših močeh. Mojih močeh. Lepo jih je gledati, ko tako lahkotno letajo. Včasih si želim biti med njimi. Letal bi od prijatelja do prijatelja, ne bi imel nobenih skrbi, karantena za mene ne bi veljala. Vrabčki izgledajo vzdržljivi. Vendar imajo tudi oni sovražnike. Včasih nad njimi kroži kanja, izza grmovja pa nanje preži maček. Tudi jaz se včasih počutim kot ogrožen vrabček. Kanja so naloge, ki so mi res težke. Maček je snov, nekaj, kar mi je težko razumljivo. Počutim se, kot bi gradil gnezdo iz zvezkov. Nemogoče. Vem pa, da moram biti vztrajen in priden. Graditi moram košček za koščkom. Na koncu bo gnezdo dokončano. Pogosto rabim nekoga, da prežene to kanjo ali mačka. Pogosto se ju sam res ne znam znebiti. Zato sem hvaležen, da mi starša pomagata, ko ju rabim. No, več je teh oseb, s pomočjo katerih gradim svoje gnezdo.

Vsaka žival ima v svojem življenju prijatelje in sovražnike. Tudi ljudje imamo težave, slabe dni in dobre dni. Pomembno je, da se v času težav ne predamo, ampak se borimo, smo pridni, delavni. Tako lahko dosežemo svoj cilj. Je pa velikokrat mnogo lažje, če imamo ob sebi prijatelje.

Matic Štular, 9. a

SONCE

Sedim v sobi in gledam skozi okno. V sobi, kjer zdaj preživim večino časa, saj nenehno in povsod poslušam ostani doma, ostani doma. Soba, ki mi je bila vedno zelo všeč, v kateri sem užival in imel svoj mir, mi je sedaj po mesecu dni v času epidemije postala dolgočasna in turobna.

Odprem okno, da se naužijem svežega zraka, ko v daljavi zagledam sonce, ki se prebuja in vstaja izza hribov. Gledam ga in spremljam, kako se brez skrbi premika po obzorju, ne glede na to, kaj se na Zemlji dogaja. Sije v vsej svoji veličini in se smeji. Bolj, ko ga gledam in spremljam na njegovi poti, vedno bolj se mi kaže kot vsemogočen in nepremagljiv.

V nekem trenutku zapiha veter. Veter, ki prinese črne oblake, ki skušajo zakriti to čarobno sonce. Sonce se nekaj časa upira, pa vendar ga oblaki premagajo in prekrijejo. Črni oblaki, ki se bohotijo pod težo vode, ki jo bodo vsak čas izpustili na svobodo. Postane temno in oblačno, o vsemogočnem soncu pa nobene sledi več. Postaja vse hladneje in temneje, oblaki pa se nabirajo, družijo in izkazujejo svojo moč. Začne močno deževati. Sonce je premagano. Počasi zaprem okno, se razočarano uležem na posteljo, saj dan kot takšen ni primeren za nič drugega kot lenarjenje in spanje.

Mike Mrak, 9. a

PIKAPOLONICA

Sedim na terasi in pišem domačo nalogo, medtem ko po mojem zvezku začne hoditi velika rdeča pikapolonica. Takoj v tistem trenutku pomislim na željo. Pikapolonici nastavim prst in počakam, da spleza nanj. Prst nastavim proti soncu, zaprem oči, si zaželim željo in pikapolonica odleti. Poskusila sem ji slediti s pogledom, ampak kmalu izgine za sočno svetlobo. Razmišljam, kam je odletela, predstavljam si, kakor da je odletela še do drugih ljudi in nato

na pot, da želje uresniči. Vsak, ki vidi pikapolonico, se je razveseli in mu vzbudi občutek veselja in sreče. Končno odložim pisalo in se globoko zamislim o sreči. Razmišljam, kako malo je potrebno zanjo, razveseli me že ena sama pikapolonica ali prvi sneg pozimi. Sreča je prav zares v majhnih stvareh. Pikapolonica mi je narisala nasmeh na obraz in mi prav zares polepšala dan. Kot nalašč je prišla na moj zvezek in jaz sem si zaželela željo. Nato je, kot bi vedela ob tistem trenutku, ko sem si zaželela, odletela z mojega prsta.

Hotela sem tudi jaz nekemu polepšati dan, kot ga je pikapolonica meni. Zato sem vzela posodo, zavrela vodo, dala notri dve žlici kave, počakala, da zavre in jo vlila v mamino najljubšo skodelico. Nato sem ji jo prinesla na mizo, za katero je brala knjigo, in bila je zelo vesela. Nato sem se tudi jaz usedla nazaj za mizo in naprej začela naprej pisati nalogo, saj sem tudi jaz vesela in zadovoljna, če je ob koncu dneva vse opravljeno.

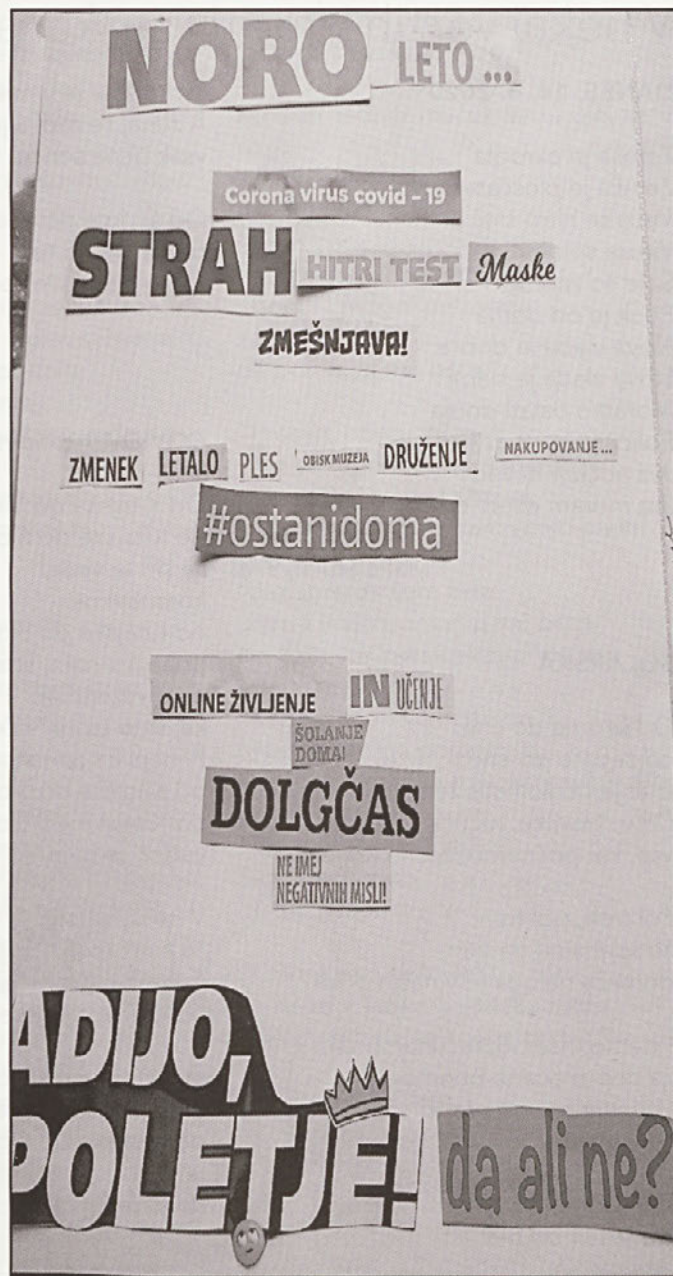
Hana Herak, 9. a

ZGODBA O STVAREH

Nekoč je živila ponev, ki ni hotela biti ponev. Zato je vprašala posodo, če se zamenjata. Rekla je, da lahko. A zjutraj je ponev opravljala običajna dela in posoda prav tako.

Kar si, boš zmeraj ostal, vsak ima slabe dni, ampak ne pozabi, da si, kar si.

Andrej Šulgaj, 6. b

V nekaj verzih izraziti vse, kar se iskri v možganih – umetnost!

DANES, 14. 4. 2020

Zemlja je okrogla
 Zemlja je ploščata
 Virus se hitro širi
 Virusa sploh ni
 Šole so zaprte
 Pouk je od doma
 Nova vlada je dobra
 Nova vlada je slaba
 Moramo ostati doma
 Policija nas nadzira
 Jaz hočem iti ven
 Jaz moram ostati doma.

Matic Štular, 9. a

ŠOLARSKA

Od sedme do ene,
 od sedme do ene,
 znanje po šoli nas žene.
 Črke, številke, računov nešteto,
 vse, kar počnemo, zdi se zakleto.

Pol treh, pol treh,
 že spet smo na tleh,
 domača naloga je v naših očeh.

Pišemo, rišemo, računamo vsi,
 za dobre ocene borimo se mi.
 Utrujeni smo in prepoteni,
 zdi se, da smo v svetu izgubljeni.

Od sedme do ene,
 do šestih od treh

samo šola je v naših očeh.
 A zunaj se rodila je pomlad,
 vsak bi na sonce, v naravo šel rad.

Od sedme do ene,
 do šestih od teh,
 samo učenje in šola je v naših očeh ...

Brina Ahačič, 9. a

COVID-19-tenovska

Od Kitajske do Slovenije,
 od Kitajske do Slovenije
 se širi ta virus,
 koronavirus,
 od Kitajske do Slovenije
 prihaja k nam, strahove nam lije,
 nam vedeti da,
 kaj smo storili – Zemljo uničili!
 Prihaja k nam, strahove nam kuje
 od Kitajske do Slovenije,
 od Kitajske do Slovenije
 vedno je huje.

V Italiji, v Italiji
 že smrt kosil!
 Grozeče, grozeče je nam v očeh
 od daljne Kitajske grozeče, grozeče v
 očeh,
 od Kitajske do Slovenije
 prihaja k nam, strahove nam lije,
 od Kitajske do Slovenije,
 je skoraj že tu!
 Pri sosedih povzročil ogromno strahu.

Poglej naokrog,
 vsi ga že imajo,
 od Kitajske do Slovenije, do nas od
 Italije,
 da vedet' nam daje,
 kaj smo storili – Zemljo uničili!

Tija Stritih, 9. a

ŠOLSKA

Melje, melje mlinček v glavi,
 ko Zala v šolo se odpravi.
 Sem naredila domačo nalogo?
 Ne, pozabila sem jo spet!
 Joj, prepisovati jo bom morala hitet.
 Bom vprašana spet?
 Mogoče ne in mi bo žlica padla v
 med.
 Učiteljem se znam nasmehnuti,
 jim pomežikniti, jih pridobiti na svojo
 stran,
 čeprav mi ne uspe to vsak dan.
 Če črto potegnem, je v šoli lepo,
 pa čeprav je zaradi moje lenobe
 včasih težko.

Zala Teran, 9. b

ČEBELJA

Od rože do rože,
od cveta do cveta
vsak dan, cel dan,
pridne, marljive,
nabirajo vsak dan, cel dan,
sladek cvetni prah.

Od rože do rože,
od cveta do cveta
letajo in nabirajo
sladek cvetni prah,
ki se spremeni v
med sladak.

Med sladak je v panju skrit,
kjer kraljestvo je čebel.
Tam nastaja med, meden,
s katerim odženemo viruse spet in
spet.
Od rože do rože,
od cveta do cveta.

Oj, čebelica, hitro pojdi
nabirat naš med,
da zdravi bomo kot dren spet.

Tea Krč, 9. a

PES IN MAČEK
BASEN

Nekoč do mačka prišel en kuža je,
vprašal, zakaj mačka vsi radi imajo,
njega pa ne.

Maček predrzen pove mu to:
"Jaz sem lep, prijazen,
ti pa le z repom migaš
in čakaš,

da žogica mimo tebe leti.
Pes odgovori:
"Jaz sem le kuža, ne izbirčen tako
kot vi mačkoni,
nič vam ni všeč,
samo čakate,
da vas kdo pohvali in reče muc, muc."

"Jaz povem ti še to,
da važen res nisem,
če verjameš ali ne, ti si veliko bolj."
"Jaz sem pes čuvaj, važen sem malo,
saj čuvam hišo, gospodarja,
sem pošten in ne kot ti
ves dan ležim, še loviti se ne da ti."

"Jaz sem maček, verjemi mi to,
najlepši v vasi, in ti praviš mi,
da loviti moral bi."
"Čakaj, čakaj malo!
Ne boš ti meni ugovarjal!
Jaz velik sem in močan,
vrat ti zavijem in zletel boš stran."

"Ali to je groznja?"
"Res je in to velika."
"Prosim, ne ubij me takoj,
saj velik sem in to zelo.
Še kakšen mesec in zrastel bom tako,
da počil bom, tako mi bo hudo!"
"Vseeno mi je,
moja in dobra večerja boš ti!"

Maček zbeži in si govori:
"Še malo pa tako ali tako
od starosti umrl bom."

"Jaz luknjo bom izkopal,
da maček notri bo padel."
"Jaz, mucek, vse vidim in slišim,
a povedal mu tega ne bom."

"Komaj čakam,
da ujel se bo v to,
takrat hiša vsa moja bo."

Po treh tednih maček še ni ujel se v
to.

"Jaz grem gledat,
kako je to."

"Kuža padel v jamo je to,
vse gledam in spremljam,
ubogi ni mogel priti ven,
zato sklenem,
da pomagal mu bom."

"Prosim, pomagaj mi."
"Jaz sem priden, pomagam zelo,
pes ubogi jamo je skopal,
po treh tednih pa sam vanjo padel."

"Jaz spreten sem zelo,
zato z vrvo pomagal mu bom."
Ko kuža ves prestrašen pride ven,
mu reče:

"Ti pokvarjen kompanjon."
"Nesramno ga pogledam,
in rečem: Rešil sem te, zahtevam zah-
valo."

"Ne, ne boš je dobil!
Sam kriv si zato,
da nisi hotel iti v to."

"Obrnil sem se in šel,
če še kdaj težil mi bo tako hudo,
takoj v skledo za kosilo šel bo."

"Povem vam še to,
da s psom ne kregajte se,
ker jame kopal bo."

Lucija Valjvec, 7. b

PREBESEDIM

V šolo se mi mudi
in na hrbtu hrptonosilka mi visi.
Ko v šolo prihitim,
zvezkonoso zraven mize odložim.
Zvonec zazvoni,
iz vlačilk zvezkom se mudi.

Ko konec je pouka,
shranjevalko si na hrbet dam
in že proti domu gledam.

Doma nosilko vržem na tla,
iz torbe vzamem zvezek
in si v kuhinji naredim zrezek.

Aljaž Prezelj, 6. b

MIA ČAČKA

V mestni hiši je delala mačka,
pametna in postavna Mia Čačka.
Nosila je petke velike
in frizuro res nenavadne oblike.
Po službi je šla vedno na vročo kavo
in nato še v nabavo.
Na večerjo je odšla v restavracijo
s prijetno dekoracijo.
Prelistala je ves meni
in izbrala je pomfri.
Nato se usedla v avto nov
in se odpeljala domov.

Zoja Rožič, 6. b

COVID-19

Vojna je, vojna
Ne streljanje, pač pa stanje.
Virus nas napada,
Od države do države
Ni mask, ni razkužil,
Farmacija služi, ker lahko.
V trgovino po deseti,
ker pred nami so tako
Imenovane rizične skupine,
ki poberejo vse dobrine.
Gospodarstvo propada,
na veliko pa služijo internetne trgov-
ine.

Ni časa za jok,
ni časa za stok.
Če držali se bomo uradnih not,
premagali bomo tudi covid.

Mike Mrak, 9. a

ČE BI STVARI OŽIVELE

Kocke bi po razredu skakale,
se sestavljale in krohotale.
Tabla bi razgrajala,
saj obešena bi bila.
Računalnik bi igrice igral,
zraven pa se razdejanju smejal.
Plakat bi se kaj naučil,
ko dol s stene bi skočil.
Stol pa bi nas sem in tja vozil in
cel razred bi prevozil.

Ema Borojevič, 5. K

MOJA MAMI

Moja mami je rada z nami,
zjutraj še v pižami.
Ima dober stil
in ne ve,
kaj je ventil.
Dela v cvetličarni in
ne v pekarni.
Rada riše in
dobro piše.
Ime ji je Simona
in njen najljubši sadež je limona.

Tilen Zupan, 5. K

NESMISLI

Gumica je speta v koncert,
buča gre na obred.
Semafor se kopa,
policaj kocko ropa.
Slovenščina igra na ksilofon,
mačka ima nov telefon.
Cedevita nima kaktusa,
sova nikoli ne dokonča faksa.
Srce ima časopis,
radirka je roža rokopisa.

Ema Borojevič, 5. K

KORONA

Lajf je brezvezen,
 folk je pa jezen.
 Prinese boleznj,
 mi smo pa v karanteni.
 To je korona,
 pred maskami se zbira kolona.
 Trgovine so zaprte,
 mi pa zunaj lovimo krte.
 Doma smo vsi,
 a tata za računalnikom visi.
 V gozd hodimo
 in zablodimo.
 Veliko naloge imam,
 a se vseeno s svojo sestrico igram.
 Hrana je sedaj dobra,
 ko mami skuha bobra.
 S prijatelji se slišimo po telefonu
 in govorimo o balonu.
 Ali bomo letos dobili psa,
 se sprašuje družina vsa.
 Šole so zaprte,
 mi pa doma urejamo vrte.
 Kruh si sami pečemo
 in hvala mami rečemo.
 Igrati se moram sestrine igre,
 a jaz bi se raje šla tigre.
 Dolgčas mi je, ko dežuje,
 takrat je res najhuje.
 Čeprav bedim in bedim,
 se zjutraj vseeno zgodaj zbudim.
 Jaz pogrešam prijatelje,
 mami pa bere različne pisatelje.
 Upam, da bo to čim prej minilo,
 zdaj pa imam kosilo.

Ema Borojevič, 5. K

UČENJE, UČITELJ, in učen
 kaj je cilj ?
 MILIJON dni, 1 2 3,
 vrnimo nazaj veselje
 do UČENJA !

Teja Martinjak, 3. b

Taja Prezelj, 3. b

Potegavščine, vesele in manj vesele dogodivščine, nesreče
... vse živo se zgodi živemu človeku.

V TEŽAVAH

Nekega pomladnega dne sem se odpravila v gozd s prijateljskima Nino in Nikom. Odločili smo se iti s konji v gozd. Konje smo jahali že od otroštva, gozda pa nismo najbolje poznali. Nik je bil odličen jezdec, mislil je, da je najspretnejši jezdec, zato se je odločil preskočiti hlod. Preskočil ga je, a konj je padel, Nik pa za njim v graben. Vsak na drug konec. Omrežja ni bilo, niti nismo vedeli, kje smo, pravzaprav. Nina je odjezdila poiskat pomoč, jaz pa sem privezala konja za drevo in se počasi spuščala v graben. Počasi, počasi sem prišla do Nika; ležal je čisto krvav po glavi in migal z roko, konj pa je bil samo malo udarjen. Postavila sem konja na noge in ga privezala za mojega, da ga je potegnil na vrh. Ko sem ga pripeljala, sem ga zavezala za drevo in odšla pomagat Niku. Vedela sem, da ga moram nakako spraviti gor. Dala sem ga sedet na Liso, ki je bila moj konj, in počasi smo prišli gor, medtem pa so prišli gorski reševalci in s helikopterjem odpeljali Nika v bolnico. Midve pa sva odšli nazaj na ranč in se odpravili brez konjev v bolnico. Konje smo znali dobro jahati, a nikoli ne veš, kaj te čaka na poti.

Naja Meglič, 7. b

NESRAMNOST NE KORISTI NIKOMUR

Basen Volk in jagnje, ki jo je napisal Ivan Andrejevič Krilov, je slikovita pripoved o nasilju močnejšega nad šibkejšim. V njej nastopata volk in jagnje kot glavni literarni osebi. Ubogemu, nič hudega slutečemu jagenjčku, se je zgodila krivica, saj ga je napadel volk. Le-ta je bil željan krvi. Čeprav je vedel, da jagenjček ni ničesar narobe storil, se je vseeno spravil nanj. Jagenjček se je kljub strahu branil, saj je vedel, da ni naredil nič narobe. Na koncu mu je

volk vseeno zavil vrat, saj je bil pogolten. Zgodba govori o nasilju, tako verbalnem kot fizičnem, in premoči močnejšega.

Prav te stvari se dogajajo še danes. Verbalnega in fizičnega nasilja je veliko. Vendar ni nujno, da je močnejši tudi pametnejši. Tako, kot to jagnje sem se tudi jaz znašel v situaciji, ko je nekdo storil nasilje nad mano.

Zgodilo se je na poti iz šole, ko me je eden od vrstnikov porinil, da sem grdo padel. Po tleh se mi je raztreslo vse iz torbe na cesto. Poleg tega pa mi je rekel, da sem butec in da sem navaden štor. Hitro sem pobral torbo in stvari iz nje in s solzami v očeh stekel proti domu. Nisem razumel, zakaj je bil tako nesramen do mene, saj mu nisem nič storil. Sploh ga nisem dobro poznal. Prav tako nisem razumel, zakaj mi ni nihče pomagal. Bilo me je zelo strah, saj nisem vedel, kaj vse mi lahko še naredi. K sreči se je to zgodilo samo enkrat. Žal smo v takšnih situacijah pogosto zmedeni in ne znamo pravilno odreagirati.

Danes je nasilje prisotno v vseh oblikah vsak dan. Tudi nekoč je bilo veliko nasilja. Premoč močnejšega nad šibkejšim bo verjetno vedno prisotna. A močnejši ni nujno pametnejši.

Timon Valjavec, 7. b

LEDENO PRESENEČENJE

Bilo je nekega dne med zimo leta 2012, ko mi je moj mali brat nastavil past. Vedel je, da sem jaz veliko na računalniku, pričakoval me je, zato je pripravil plan (to mi je potem povedal, zato sploh to vem). Ponoči, ob približno 23.00, je nastavil posodo, polno vode, pa še ledeno mrzla je bila. Zjutraj, kot je pričakoval, sem vstopil v računalniško sobo in ko sem počasi odprl vrata, sem slišal zvok škripanja in ko sem slišal ta zvok, je bilo prepozno. Cela železna poso-

da mi je padla na glavo in v njej je bila ledeno mrzla voda. Po tem moje telo ni vedelo, kaj naj dela, ali naj ga zebe ali čuti bolečino. Bilo mi je toplo, čudno. In takoj za tem sem moral iti do peči in tam ostati vsaj eno uro. Čudno je bilo, da me ni nič bolelo. Na koncu je moj brat skoraj počil od smeha.

Andrej Šulgaj, 6. b

PTIČJA POŠILJKA

Bile so krompirjeve počitnice, z družino smo jih preživeli v Italiji. V Rim smo odpotovali z letalom. Rim je res staro mesto. Ogledali smo si veliko znamenitosti. Pri tem smo preživeli zabavne in manj zabavne trenutke. No, kakor za koga.

Vsak dan smo si ogledali eno ali dve znamenitosti. Bil je lep sončen dan. Po ogledu koloseja smo se odpravili nazaj proti apartmaju. Večino Rima smo prehodili. Pot smo nadaljevali ob reki, kjer je ogromno dreves. Ko smo hodili, smo v daljavi opazili veliko jat ptic. V eni jati je bilo res ogromno ptičev. Jaz jih toliko skupaj še nisem videla. Ko smo prišli do teh dreves, kjer so ti ptiči pristajali, nam je mami rekla, naj imamo raje zaprta usta. Zato, da ne dobimo kakšne pošiljke od ptičev. Iz krošenj smo slišali čivkanje ptic. Čivkanje je bilo res glasno. Verjetno zaradi velikega števila ptic. Mami je hotela slikati ptice v krošnjah. Ravno takrat se je mimo pripeljal rešilec s sireno, ki je ptiče pregnal iz krošnje. Ko je mami pogledala proti krošnji, se je ravno ena ptica pokakala, in kakec je padel mami naravnost v oko. Mami si je oko hitro sprala z vodo. Včasih se zgodijo nesreče. Kot ta. Ampak to je nesreča, zaradi katere nisi dolgo slabe volje. Čez čas, ko se jo spomniš, se ob tem nasmejiš. Tudi taki dogodki delajo potovanja in skupne trenutke zabavne in se jih rad spomniš.

Manca Štular, 6. b

MILO ZA DRAGO

Recimo, da nisem ravno naivna oseba, ki bi vse verjela in

»padla na vsako foro«, a tudi mene prijateljice lahko kdaj potegnejo za nos. Tako, kot je bilo tudi takrat, ko ...

Nekega petkovega večera je nekdo pozvonil pri vratih. In ne, ni bil poštar, pač pa moja najboljša prijateljica. Najprej mi ni bilo jasno, kaj dela pred mojimi vrati, ampak kmalu sem se spomnila, da je prišla k meni prespat. Bila sem zelo vesela in vsa v pričakovanju, kaj bova počeli ta čas, ko bo pri meni. Ampak kaj kmalu na mojem obrazu ni bilo videti ne veselja, ne pričakovanja, niti zabave. Namreč, ko je prijateljica vstopila v mojo sobo in se usedla na stol, ni izustila nič drugega kot: «Živijo, kaj bova počeli?» »Ne vem« in »Nimam pojma«. Bilo je zares nenavadno. Med poukom ali takrat, ko ne smeva klepetati oziroma nima časa, si imava povedati toliko stvari, ko pa končno napoči čas, da si lahko vse poveva na dolgo in široko, vsaka sedi na svojem stolu in strmi v strop. Res pa je, da sem že od začetka na prijateljicinem obrazu zaznala nekaj, kot bi imela nekaj za bregom. Po petih minutah strmenja v strop je prijateljica odšla v kopalnico in, iskreno, pojma nisem imela, kaj počne toliko časa. Zdelo se mi je, da je v kopalnici že več mesecev in da, ko bom naslednjič pogledala skozi okno, ne bom videla zime, pač pa poletje. In končno se je vrnila nazaj v sobo. Zdela se mi je boljše volje in začeli sva se pogovarjati. Čez pet minut pa sem jaz odšla v kopalnico po robček. Prehlad, namreč. Saj, kdo pa pozimi ni prehlajen, sploh letos, ko je en dan 15 °C in prava pomlad, naslednji dan pa sneg, pa spet tretji dan toča. Ampak, saj sploh ni pomembno. Ko sem vstopila v kopalnico, je bil moj pogled usmerjen samo na polico z robčki, nakar začutim nekaj mokrega na tleh, pa ne samo mokrega, tudi umazanega. Glavo premaknem v smer proti tlam. Na tleh zagledam vodo in zobno pasto, ki so jo razmazale prav moje nogavice. Sklenila sem, da ji bom to še zelo kmalu vrnila. Bomo videli potem, kdo se bo zadnji smejal. Kakorkoli, hitro sem si preoblekla nogavice, potem pa se odpravila nazaj v sobo, kakor da se ni zgodilo nič. Prijateljico sem vprašala, če je žejna in odgovorila je, da bi si ji kozarec vode prilegel. Šla sem v kuhinjo, v kozarec nalila vodo in dodala nič kaj okusno skrivno sestavino. Šla sem nazaj, podala prijateljici kozarec in čakala, kaj se bo zgodilo. Prijateljica je kozarec nagnila k svojim ustom in

že čez pet sekund se je znašla v kopalnici in vpila, kaj sem dala v to vodo. »Mojo skrivno sestavino. Ti ni všeč?« sem hudomušno odvrnila. Moja skrivna sestavina je bila poper in prav nič čudno ni, da je vsa vsebina kozarca končala v kanalizaciji. Ampak še vseeno se mi zdi, da so nogavice, premazane z zobno pasto, hujša stvar.

No, tako zdaj sva si bili bot. Preostanek zabavnega večera pa je k sreči minil mirno. Bil je zelo zabavno in niti za sekundo nisva bili tiho in gledali v strop.

Julija Ahačič, 6. b

OBLIŽI

Bilo je na en dan, ko sem morala iti po obliže za mami, saj je imela operacijo noge in jih je potrebovala za šive. Mami se je zmenila s prijateljico, ki je bila mami od moje sošolke. Ker je bil takrat koronavirus že v Sloveniji, so obliže pustili na polici balkona, saj so bili v partličju. Šla sem do bloka, kjer stanuje moja sošolka. Tam ni bilo nikogar. Balkon je bil zaprt, okno na kip in obliži na polici. Nekaj časa sem počakala, da vidim, če bo kdo prišel. Nihče ni prišel, zato sem vzela obliže. A še preden sem jih dala v žep, se z okna zasliši krik:

„BAAAA“! In jaz: „AAAAA“!! Takoj, ko sem zaslišala krik, sem poskočila in se stisnila skupaj. Skozi okno in na balkonu pa se je hihitala njena cela družina. Priznam, tudi jaz sem se. Vzela sem obliže in se zahvalila, potem sem šla domov. Doma sem se še vedno tresla od strahu. Mami sem povedala, kaj se je zgodilo, smejala se je. Ta hip pa mami pogleda na telefon in vidi, da ji je sošolčina mami poslala video. Bila sem jaz, kako sem se prestrašila. Pogledali smo video in se smejali do konca. Najbolj hecno je bilo, da so vsi od samega začetka vse to načrtovali. Nepozaben dogodek, res.

Mislila sem si le: „Joj, ta Manca.“

Kaja Smolej, 6. b

ZGODBA ZA MULCE

Oh, kako utrujajoče! Spet so mi starši naročili, naj pospravim garažo. Toliko "šare" ne bom mogel pospraviti sam. Kako bi bilo dobro, če bi mi kdo pomagal. Že vem! Povabil bom dva sosedova mulca. Za nagrado pa jima bom kaj zanimivega "naložil". Preprosto! Kol'k sem pameten! Simpl' k't pasulj!

Ta mala dva sta naslednji dan takoj priletela k meni. Občudovala sta lep rdeč avto. Vprašala sta, koliko je star. Rekel sem, da je star sto petdeset let. Onadva pa sta od navdušenja rekla samo: »Vau!«

Na en, dva, tri smo se lotili pospravljanja. Prinesel sem tri prazne škatle. Ena je bila za star papir, druga za pločevinke in tretja za odpadno kovino. Moral sem ju naučiti, kako se ločuje odpadke. Ko sta razumela, smo začeli pospravljati. Vsi smo si nataknili rokavice. Mulca sta bila vesela in takoj sta bila pripravljena pomagati. Vzel sem metlo in ju malo naprašil. Tako sem prava sodelavca krstil. Vse je šlo kot po maslu. Čisto zares smo našli nekaj motornega olja. Namazali smo se z njim po licih in vse embalaže lepo zložili. Bil sem ponosen nad svojo dobro organizacijo. Omarico za omarico smo spraznili in vse nazaj uredili. Z metlo sem očistil še pajčevine, fanta pa sta me še naprej z navdušenjem opazovala. Hotela sta biti prav takšna kot jaz in imeti točno takšno frizuro kot jaz. Rekla sta: »Kako si velik in lep pa pameten!«

Garaža je kmalu izgledala kot iz škatlice. Uspelo mi je, brez kakršnekoli muke. Bilo je "easy". Mulca pa sta izgledala kot dva zamorca, črna, prašna in popackana. Moral sem se nečesa domisliti. Odšli smo na vrt za garažo. Sonček je lepo sijal. Pripravil sem vrtno cev in skupaj smo napolnili vodne balone. Fanta sem našamponiral in pošprical z vodo. Ah, malo je bila mrzla pa nič zato. Zabava se je pričela. Bombe smo metali drug drugemu in umazanija je šla kmalu stran. Pomislil sem: »Ampak, kaj zdaj?« Imel sem v sobi še škatlo s premajhnimi cunjami. Odšel sem po oblačila in vsi smo se preoblekli. Dobil sem idejo, da bi ju lahko počastil s sladoledom. V skrinji sem poiskal dvolitrsko banjico z vanilijevim in čokoladnim sladoledom.

Rekla sta: "Super!"

Bil je moj trenutek in začel sem pripovedovati. Pred petimi leti sem spoznal predsednika Republike Slovenije. Rekel mi je, da se moram pridno učiti in pomagati staršem ter vsak dan imeti cilj. V zameno za nasvete sem mu ponudil zelen smoothie. To je bil moj recept za dolgo in srečno življenje. Šport in zdrava prehrana. Izdelal sem še več novih receptov zdravih napitkov. Sedaj so svetovno znani. Prejšnji teden sem dobil republiško priznanje za svoj uspeh. Pokazal sem fantoma licenco od atija za delo in onadva sta mi vse verjela. Potem sem se domislil, da je treba pospraviti barvne ostanke od vodnih balonov. Ubogala sta me in vse pospravila, v zameno za še eno kepico sladoleda. Poslušala sta me z odprtimi usti. Povedal sem jima, da bom imel čez eno leto predavanje v Ameriki o svojem zdravem načinu življenja. Bil sem tudi državni prvak v rokenrolu pred dvema letoma in med nagrajenimi športniki leta 2018 v Trziču. Pokazal sem jima pokal ter medaljo. Ampak, to je bilo pa res in tako se vsaj nisem vsega zlagal.

Vprašala sta me, če drugič lahko spet prideta. Rekel sem, da ju z veseljem povabim, ampak takrat bom že zelo slaven in ne vem, če bom imel čas in če bom sploh še doma v Sloveniji, he, he.

Maj Amadej Tišler Sušnik, 6. b

Kako se lahko dobro naučim snov v kratkem času? Rad bi metodo učinkovitega učenja.

Napisali ste, da ste pogosto v stiski s časom, medtem ko končujete osmi razred osnovne šole. Poleg tega ste omenili, da opravljate delo na kmetiji. Iskreno verjamem, da vam je dan velikokrat prekratek in da ste pogosto utrujeni.

Študije so pokazale, da si ljudje med prebiranjem besedila zapomnijo veliko več, če jih vsebina zanima, kot nasprotno. Zato vam svetujem, da se na ocenjevanje, ki je pred vami, pripravite na ta način: pojdite v knjižnico in z zanimanjem prebirajte priporočeno literaturo. Doma vse to dobro preštudirajte. Lahko se tudi posnamete ter si med kakim enostavnim opravilom, ko ste na primer v hlevu, predvaja posneto vsebino. Večkrat, ko jo boste slišali, bolj vam bo snov postala domača. Poleg tega vam svetujem, da v prvi vrsti poskrbite zase. Za dobro koncentracijo so nujni vsakodnevni sprehodi na svežem zraku, ali počnite nekaj, kar te osebno sprošča. Lahko je to tek, kolesarjenje, joga.

Takrat se namreč sprošča hormon sreče (serotonin), ki te obogati na vseh področjih vašega življenja.

Želim vam veliko uspeha pri nadaljnjem učenju.

Lep pozdrav,
Štefan Katona, psiholog

NASVET ZA UČINKOVITO UČENJE

Uči se sproti (to pomeni, da vsak dan ponoviš snov). To ti bo pomagalo, da se dan pred testom ne nabere preveč snovi. Naredi si urnik učenja.

Ko se učiš, ne razmišljaj o drugih stvareh in naj okoli tebe ne bo motečih stvari, ki bi te lahko zmotile. Najbolje bo, da se učiš v svoji sobi v tišini.

Ko se učiš snov, upoštevaj metodo 5P:

preberi,
premisli,
preglej,

ponovi,
preleti.

Najdi svoj način učenja. Nekateri si naredijo miselne vzorce, drugi si podčrtavajo pomembne podatke, spet tretji pa se učijo s pomočjo slik. Če najdeš svoj način učenja, je učenje veliko lažje.

Julija Ahači, Zoja Rožič, Tara Šmigič, 6. b

Tudi mladi imate nemalo težav v vsakodnevnem življenju. Če so pred nami posebni dogodki, pa potrebujemo nasvet strokovnjaka. Mogoče boste med spodnjimi nasveti našli primernega tudi zase.

Pozdravljeni!

Bliža se moja valeta in sprašujem, kakšna obleka je primerna. Hvala za nasvet.

Spoštovani!

Sklepam, da si v 9. razredu in pod velikim stresom zaradi zaključka šole oz. valete. Obleka za ples je zdaj tvoja največja skrb. Če želiš bolj ekstremno obliko, ti priporočam obleko v rdeči, zeleni ali neon barvi. Tako boš zažarela med prijatelji. Če pa si bolj zadržanega tipa, ti priporočam obleko v svetlo roza ali bež barvi, pa tudi modra ali črna bosta v redu. Nekatera dekleta imajo rajši bolj zaprta oblačila, ki ne kažejo veliko kože, druga pa imajo komaj kaj na sebi. Priporočam ti manj odprto obleko, saj si na uradnem mestu (šoli). Če pa že moraš imeti kožo na prostem, ti priporočam obleko brez rokavov ali krajši model krila. Če si visoka, ti priporočam dolgo obleko z izrezom ob strani, če je potrebno. Če pa si nižje rasti, ti priporočam krajšo, morda obleko do kolen ali čez kolena. Pri obleki pa le glej, naj ne odkriva preveč intimnih delov. Tako obleko pa lahko kombiniraš tudi z majico pod obleko. Tudi ta kombinacija bi lepo poudarila obleko za valetu. Pri obliki obleke pa si moraš pomagati sama, saj imaš drugačen smisel za estetiko kot kdorkoli drug.

Veronika Zaman

Pozdravljeni!

Kakšne prigrizke lahko pripravim za šolsko malico? So proteinske ploščice zdrave? Šolska malica mi namreč ni všeč, zato si pripravljam svojo. Hvala za odgovor.

Lep pozdrav!

Glede na to, da odmor traja le 20 minut, priporočam, da v šolo ne prinašaš prevelikega obroka, bolje, da doma poješ obilnejši obrok za zajtrk. S seboj ne vzemi nekaj nasitnega, saj rabiš energijo za naslednje ure, zato je primerno različno sadje, na primer pomaranče, mandarine, saj imajo največ vitaminov. Seveda pa samo sadje ni dovolj, zraven je dobro imeti kakšne ogljikove hidrate, npr. manjši sendvič, v katerega daj naravno piščančjo salamo ali sir. Za sendvič priporočam kruh s semeni ali pirinega. Lahko pa se odločiš tudi za riževe ploščice in jih namaži z arašidovim maslom. Svoji malici lahko dodaš še suho sadje, mandlje, orehe ipd.

Proteinske ploščice niso vedno zdrave, še posebej, če jih kupimo v trgovinah, zato predlagam, da jih narediš sama ali pa vsaj poglej sestavine na izdelku, ki ga kupiš.

Tina Stritih

Pozdravljeni! Rada bi se naučila slikati z akvarelnimi barvami. So kako drugačne od vodenih barv?

Lepo pozdravljeni!

Glede na vaše sporočilo sklepam, da ste se z umetnostjo ukvarjali že prej. Akvarelne barve so še ena od mnogih vrst slikanja. Če ste kdaj slikali z vodenimi barvami, boste vedeli, da ni težko ustvariti sliko z njimi. Kot pravite, se z akvarelnimi barvami še niste srečali, zato vam priporočam, da najprej poskusite z barvicami. Najprej z njimi narišemo sliko na risalni list, nato pa gremo s mokrim čopičem čez barve. Tako se barve lepo zlijejo po papirju.

Tina Stritih, Veronika Zaman

Stežice

Zabava je vse, kar ni delo. Poiščite odgovore na uganke sedmošolcev.

Kdor jo proda, je ne rabi,
kdor jo kupi, je ne rabi,
kdor jo rabi, je ne vidi.
Kaj je to?

kapljica

Obliko ima kot skleda,
vrh drevesa poseda.
V njem nekdo živi,
ko iz vejic ga zgradi.

spšrub

Lahko je belo in majhno brez oken in
vrat in v sebi skriva rumeni zaklad.

jabota

Beseda ima 6 črk in vsak jo izgovori
narobe.

narobe

Ima rjavo srce, belo meso in rdečo
kožo.

jabotko

Ni živo bitje.
Ima štiri noge.
V hiši je doma,
vedno nam lahko pomaga.

stola

Ponoči ne spi,
zaradi krvave lakote tudi tebe zbudi.

konar

Glavo ima, noge ima, nima pa repa.
Zvije se, zbode te, kadar je kepa.

črna

Živim pod žgočim soncem.
Vse okrog mene je rumeno,
dotakniti si me ne upa nobeden,
ker bo občutil bolečino.

sonce

Mala in siva je,
v luknjici skriva se.
Ženske se jo bojijo,
mačke z veseljem lovijo.

miš

Vsi se jih veselimo,
do njih napeto odštevamo
in ko so, v miru počivamo.

preslanec

Anika Zadravec, 5. a

Sara Stanič, 5. b

Drage devetošolke, dragi devetošolci,

nihče od nas si ob začetku letošnjega šolskega leta ni predstavljal, kako boste vi, letošnja generacija devetošolcev, zaključili osnovnošolsko izobraževanje. Že zgodaj ste se začeli skrbno pripravljati na valet, izbirati program in se dogovarjati, kdo bo s kom v paru prišel na oder.

Nenadoma smo bili vsi skupaj potisnjeni v virtualni svet, v novo obdobje, drugačno in zahtevno, ki je od vseh nas zahtevalo veliko razumevanja, potrpežljivosti, prilagajanja in pozitivnega razmišljanja.

Kljub temu, da so se kar za dva meseca zaprla šolska vrata, pa tudi povratek nazaj v šolo ni bil tak, kot smo ga bili vajeni, ste se prilagodili neznanim okoliščinam in šli naprej. Pridobili ste veliko novih znanj, med drugim ste se naučili tudi kulturnega vedenja v komunikacijah prek spleta, spletne etike in prijaznosti do drugih uporabnikov interneta. Kolikokrat smo bili prijetno presenečeni nad vašim spoštljivim in kulturnim načinom komuniciranja preko IKT naprav, e-sporočil, kanalov!

Zdaj pa je prišel čas, ko se lahko veselite zasluženih in dolgih poletnih počitnic. Kaj vam bo življenje prineslo na pot, ne vemo, zavedajte pa se, da je vaša prihodnost odvisna od vašega znanja. Pred vami je ves svet, v katerem vas čakajo velike preizkušnje in tudi veliko lepega. Želiva vam, da boste v življenju odločno sledili svojim sanjam in počeli to, kar vas veseli. **Srečno!**

Tjaša Švab in Silvia Šlibar
razredničarki 9.a in 9.b

Alex

Benjamin

Ela Ivana

Kaja

Matic P.

Blaž

Leon

Mark P.

Maja

Manca

Tjač

Tea

Mike

Tim

Gaber

Brina

Jaka

Hana

Klara

Jury

Peter

Aleks

Mark R.

Vid

Urška

Tinkara Ana

Matic Š.

Osmrtnica 9. a

2011 - 2020

Osmertnica 9.B
NEZA F.

GAŠPER P.

KATARINA P.

ROK M.

PETJA F.

LOTI M.

NINA P.

MANČA G.

MAŠA B.

NIKA B.

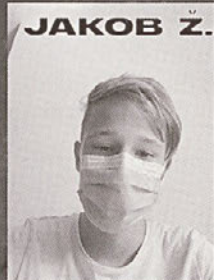
JOST P.

NEZA H.

JAKOB Ž.

KIM K.

BRINA K.

MANČA K.

LANA P.

META K.

ERIK K.

ZALA T.

DINO M.

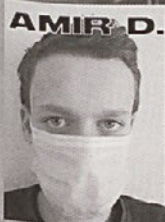
ZIGA Č.

ROK A.

AMIR D.

ANDREJ S.

MAJ S.

OSMRTNICA 9.B

2011 - 2020

Stežice

Vso srečo ti želim.

IME IN PRIIMEK, RAZRED	TEKMOVANJE	DOSEŽEK	MENTOR
Meta Mencej, 8. a	FESTIVAL INOVATIVNIH TEHNOLOGIJ - DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ PREDSTAVITEV	ZLATO PRIZNANJE - 1. mesto	Dina Pintarič, Jure Tarman
Tija Stritih, 9. a	FESTIVAL INOVATIVNIH TEHNOLOGIJ - DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ PREDSTAVITEV	ZLATO PRIZNANJE - 1. mesto	
Tija Stritih, 9. a	TEKMOVANJE V ZNANJU SLOVENŠČINE - DRŽAVNO TEKMOVANJE	ZLATO CANKARJEVO PRIZNANJE	Andreja Kosec
Meta Mencej, 8. a	TEKMOVANJE V ZNANJU GEOGRAFIJE	srebrno priznanje	Irma Kovač
Žan Mladenovski, 8. b	TEKMOVANJE V ZNANJU GEOGRAFIJE	srebrno priznanje	
Neža Frantar, 9. b	TEKMOVANJE V ZNANJU ANGLEŠČINE	srebrno priznanje	Melita Učakar
Tija Stritih, 9. a	TEKMOVANJE ZA BRALNO ZNAČKO	priznanje zlati bralec	Andreja Kosec
Mark Paplar, 9. a	TEKMOVANJE ZA BRALNO ZNAČKO	priznanje zlati bralec	
Brina Ahačič, 9. a	TEKMOVANJE ZA BRALNO ZNAČKO	priznanje zlati bralec	
Tea Krč, 9. a	TEKMOVANJE ZA BRALNO ZNAČKO	priznanje zlati bralec	
Brina Košir, 9. b	TEKMOVANJE ZA BRALNO ZNAČKO	priznanje zlati bralec	Mojca Pogačnik Dolenc
Nika Buček, 9. b	TEKMOVANJE ZA BRALNO ZNAČKO	priznanje zlati bralec	
Katarina Pogačnik, 9. b	TEKMOVANJE ZA BRALNO ZNAČKO	priznanje zlati bralec	
Nina Pergar, 9. b	TEKMOVANJE ZA BRALNO ZNAČKO	priznanje zlati bralec	
Meta Katona, 9. b	ŠOLSKA ŠPORTNA TEKMOVANJA (atletika, odbojka)	srebrna medalja, zlati pokal za 1. mesto	Silvia Šlibar
Kaja Knific, 9. a		2 zlati medalji, 1 srebrna medalja, 2 x pokal za 1. mesto	
Maša Lunar, 9. a	ŠOLSKA ŠPORTNA TEKMOVANJA (atletika, odbojka, rokomet)	1 zlata medalja, 2 x pokal za 1. mesto	
Tija Stritih, 9. a	ŠOLSKA ŠPORTNA TEKMOVANJA (atletika, badminton, odbojka, rokomet)	1 bronasta medalja, 1 srebrna medalja, 2 x pokal za 1. mesto	

Marija Makarov, 5. a

Neža Kavčič, 5. b

Daša Cvetković, 1. a

Patric Kotnik Plajbes, 5. b

Tajda Željko Čarman, 5. b

Gasper Lipušček, 5. b

